

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2017/848

av den 17 maj 2017

om fastställande av kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten, specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning och om upphävande av beslut 2010/477/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9.3 och 11.4, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 2010/477/EU ⁽²⁾ angavs kriterier som medlemsstaterna ska använda för att fastställa god miljöstatus i sina marina vatten och som vägledning för sina bedömningar av denna status i den första genomförandeperioden för direktiv 2008/56/EG.
- (2) Beslut 2010/477/EU bekräftade att det krävdes ytterligare vetenskaplig och teknisk utveckling för att stödja utvecklingen eller revideringen av dessa kriterier för vissa kvalitativa deskriptorer, samt vidareutveckling av metodstandarder i nära samordning med utarbetandet av övervakningsprogram. I beslutet angavs vidare att det skulle vara lämpligt att genomföra revideringen så snart som möjligt efter att den bedömning som krävs enligt artikel 12 i direktiv 2008/56/EG har slutförts, och i tid för att ge stöd för en framgångsrik uppdatering av de marina strategierna 2018 i enlighet med artikel 17 i det direktivet.
- (3) På grundval av den inledande bedömningen av marina vatten som gjordes i enlighet med artikel 8.1 i direktiv 2008/56/EG rapporterade medlemsstaterna under 2012 om miljöstatus i sina marina vatten och underrättade om sitt fastställande av god miljöstatus och sina miljömål till kommissionen i enlighet med artiklarna 9.2 respektive 10.2 i direktiv 2008/56/EG. I kommissionens bedömning ⁽³⁾ av dessa medlemsstatsrapporter, som gjordes i enlighet med artikel 12 i direktiv 2008/56/EG, framhölls att det snabbt krävdes ökade insatser för att medlemsstaterna ska uppnå god miljöstatus senast 2020. Resultaten visade att det är nödvändigt att avsevärt förbättra kvaliteten på och samstämmigheten i medlemsstaternas fastställande av god miljöstatus. Dessutom visade bedömningen att regionalt samarbete måste stå i centrum vid genomförandet av direktiv 2008/56/EG. Bedömningen framhöll också nödvändigheten av att medlemsstaterna på ett mer systematiskt sätt bygger vidare på standarder som härrör från unionslagstiftning eller, när sådana standarder inte finns, på standarder i de regionala havskonventionerna eller andra internationella avtal.
- (4) För att säkerställa att den andra genomförandeperioden för medlemsstaternas marina strategier ytterligare bidrar till uppnåendet av målen i direktiv 2008/56/EG och ger mer enhetliga fastställanden av god miljöstatus, rekommenderade kommissionen i sin rapport om den första genomförandefasen att kommissionens avdelningar och medlemsstaterna samarbetar på unionsnivå, för att se över, stärka och förbättra beslut 2010/477/EU, med sikte på en tydligare, enklare, mer konkret, enhetlig och jämförbar uppsättning kriterier och metodstandarder för god miljöstatus och, samtidigt, se över bilaga III till direktiv 2008/56/EG och vid behov revidera den, samt utarbeta en särskild vägledning för att garantera ett mer sammanhängande och enhetligt tillvägagångssätt för bedömningarna under nästa genomförandeperiod.
- (5) På grundval av dessa slutsatser inleddes översynsprocessen 2013 då en färdplan omfattande flera steg (tekniska och vetenskapliga, samråd och beslutsfattande) godkändes av den föreskrivande kommitté som inrättats enligt artikel 25.1 i direktiv 2008/56/EG. Under denna process har kommissionen samrått med alla berörda parter, inbegripet regionala havskonventioner.

⁽¹⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2010/477/EU av den 1 september 2010 om kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten (EUT L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽³⁾ Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Första fasen av genomförandet av ramdirektivet om en marin strategi (direktiv 2008/56/EG) – Europeiska kommissionens bedömning och vägledning (COM(2014) 97 final, 20.2.2014).

- (6) För att underlätta framtida uppdateringar av den inledande bedömningen av medlemsstaternas marina vatten och deras fastställande av god miljöstatus, och för att säkerställa större samstämmighet i genomförandet av direktiv 2008/56/EG inom unionen, är det nödvändigt att förtydliga, revidera eller införa kriterier, metodstandarder, specifikationer och standardiserade metoder som medlemsstaterna ska använda, i förhållande till vad som för närvarande anges i beslut 2010/477/EU. Som en följd av detta bör antalet kriterier som medlemsstaterna måste övervaka och bedöma minskas, och en riskbaserad metod tillämpas för de kriterier som bibehålls, så att medlemsstaterna får möjlighet att inrikta sina insatser på de viktigaste mänskliga belastningarna som påverkar deras vatten. Slutligen bör kriterierna och deras användning specificeras närmare, inklusive att det föreskrivs om tröskelvärden eller föreskrivs att tröskelvärden måste bestämmas, så att det i alla unionens marina vatten går att mäta i vilken utsträckning god miljöstatus har uppnåtts.
- (7) I enlighet med kommissionens åtagande i samband med antagandet av sitt meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* ⁽¹⁾, bör detta beslut säkerställa samstämmighet med annan unionslagstiftning. För att garantera större enhetlighet och jämförbarhet på unionsnivå mellan medlemsstaternas fastställanden av god miljöstatus och för att undvika onödiga överlappningar, är det lämpligt att beakta de relevanta befintliga standarder och metoder för övervakning och bedömning som fastställts i unionslagstiftningen, däribland rådets direktiv 92/43/EEG ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽³⁾, kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 ⁽⁴⁾, rådets förordning (EG) nr 1967/2006, ⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽⁸⁾.
- (8) För var och en av de kvalitativa deskriptorer som förtecknas i bilaga I till direktiv 2008/56/EG och på grundval av de vägledande förteckningarna i bilaga III till det direktivet, är det nödvändigt att precisera de kriterier, inklusive de kriteriekomponenter och, om tillämpligt, tröskelvärden att använda. Tröskelvärden är avsedda att bidra till medlemsstaternas fastställande av ett antal förhållanden som kännetecknar god miljöstatus och bidra till deras bedömning av i vilken utsträckning god miljöstatus har uppnåtts. Det är också nödvändigt att fastställa metodstandarder, inklusive geografiska skalor för bedömning, och hur kriterierna bör användas. Kriterierna och metodstandarderna är avsedda att säkerställa enhetlighet och möjliggöra jämförelse, mellan marina regioner och delregioner, när det gäller bedömningar av i vilken utsträckning god miljöstatus har uppnåtts.
- (9) För att säkerställa jämförbarheten mellan detaljerna i de uppdateringar som medlemsstaterna gör till följd av revideringar av vissa delar i deras marina strategier och som rapporterats i enlighet med artikel 17.3 i direktiv 2008/56/EG, bör tekniska specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning tas fram, med beaktande av befintliga metoder och specifikationer på unionsnivå eller internationell nivå, inklusive på regional eller delregional nivå.
- (10) Medlemsstaterna bör tillämpa de kriterier, metodstandarder, specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning som anges i detta beslut i kombination med de ekosystemrelaterade komponenter, mänskliga belastningar och mänskliga verksamheter som anges i de vägledande förteckningarna i bilaga III till direktiv 2008/56/EG och med hänvisning till den inledande bedömning som gjorts i enlighet med artikel 8.1 i direktivet, när de fastställer ett antal förhållanden som kännetecknar god miljöstatus i enlighet med artikel 9.1 i det direktivet samt när de utarbetar samordnade övervakningsprogram enligt artikel 11 i det direktivet.

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final.

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (11) I syfte att upprätta en tydlig koppling mellan fastställandet av ett antal förhållanden som kännetecknar god miljöstatus och bedömningen av framstegen mot uppnåendet av denna, är det lämpligt att organisera kriterierna och metodstandarderna på grundval av de kvalitativa deskriptorer som anges i bilaga I till direktiv 2008/56/EG, med beaktande av de vägledande förteckningar över ekosystemrelaterade komponenter, mänskliga belastningar och mänskliga verksamheter som anges i bilaga III till det direktivet. Vissa av dessa kriterier och metodstandarder har samband med bedömningen av miljöstatus respektive de viktigaste belastningarna och deras miljöpåverkan enligt artikel 8.1 a eller b i direktiv 2008/56/EG.
- (12) I de fall då inga tröskelvärden anges bör medlemsstaterna bestämma tröskelvärden genom samarbete på unionsnivå, regional nivå eller delregional nivå, exempelvis genom att hänvisa till befintliga värden eller ta fram nya inom ramen för de regionala havskonventionerna. I fall där tröskelvärden bestäms genom samarbete på unionsnivå (för deskriptorerna för marint skräp, undervattensbuller och havsbottens integritet), kommer detta att ske inom ramen för den gemensamma genomförandestrategi som inrättats av medlemsstaterna och kommissionen för tillämpningen av direktiv 2008/56/EG. När de beslutats genom samarbete på unionsnivå, regional nivå eller delregional nivå, kommer dessa tröskelvärden att bli en del av medlemsstaternas uppsättningar av förhållanden som kännetecknar god miljöstatus först när de rapporteras till kommissionen som ett led i medlemsstaternas rapportering enligt artikel 17.3 i direktiv 2008/56/EG. Till dess att tröskelvärden har fastställts genom samarbete på unionsnivå eller regionalt eller delregionalt samarbete bör medlemsstaterna ha möjlighet att använda nationella tröskelvärden, trendriktningar eller belastningsbaserade tröskelvärden som ersättningsvärden.
- (13) Tröskelvärdena bör, om tillämpligt, återspegla den kvalitetsnivå som speglar betydelsen av en negativ effekt för ett visst kriterium, och bör sättas i förhållande till ett referenstillstånd. Tröskelvärden bör vara förenliga med unionslagstiftningen och sättas på lämplig geografisk skala så att de avspeglar de olika biotiska och abiotiska egenskaperna hos regionerna, delregionerna och delområdena. Detta innebär att även om processen för att bestämma tröskelvärden äger rum på unionsnivå, kan resultatet bli att det sätts olika tröskelvärden som är specifika för en region, en delregion eller ett delområde. Tröskelvärden bör också bestämmas på grundval av försiktighetsprincipen, så att de återspeglar de potentiella riskerna för den marina miljön. När tröskelvärden bestäms bör hänsyn tas till dynamiken hos de marina ekosystemen och deras komponenter, som kan förändras i tid och rum genom hydrologisk variation och klimatvariation, rovdjurs-bytes-relationer och andra miljöfaktorer. Tröskelvärden bör också avspegla det faktum att de marina ekosystemen, om de försämrats, kan återhämta sig till ett tillstånd som speglar rådande geomorfologiska, geografiska, klimatiska och biologiska förhållanden, snarare än att återgå till ett specifikt tidigare tillstånd.
- (14) I enlighet med artikel 1.3 i direktiv 2008/56/EG, måste den samlade belastningen av mänskliga aktiviteter hållas inom nivåer som är förenliga med uppnåendet av god miljöstatus, så att det säkerställs att de marina ekosystemens förmåga att reagera på förändringar framkallade av människan inte äventyras. Detta kan eventuellt medföra att tröskelvärdena för vissa belastningar och deras miljöpåverkan inte nödvändigtvis uppnås i alla områden i medlemsstaternas marina vatten, förutsatt att detta inte äventyrar uppnåendet av målen i direktiv 2008/56/EG, samtidigt som ett hållbart utnyttjande av marina varor och tjänster möjliggörs.
- (15) Det är nödvändigt att bestämma tröskelvärden som kommer att ingå i den uppsättning förhållanden som används av medlemsstaterna för fastställandet av god miljöstatus i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 2008/56/EG, och i vilken utsträckning tröskelvärdena måste följas. Tröskelvärdena utgör således inte i sig själva medlemsstaternas fastställanden av god miljöstatus.
- (16) Medlemsstaterna bör uttrycka den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts som den andel av deras marina vatten för vilken tröskelvärdena har uppnåtts eller som den andel av kriteriekomponenterna (arter, främmande ämnen, etc.) som har uppnått tröskelvärdena. Medlemsstaterna bör, vid bedömningen av miljöstillståndet i sina marina vatten i enlighet med artikel 17.2 a i direktiv 2008/56/EG, uttrycka varje förändring av status som förbättrad, stabil eller försämrad jämfört med föregående rapporteringsperiod, med tanke på att den marina miljön ofta reagerar långsamt på förändring.
- (17) När tröskelvärden som har bestämts i enlighet med detta beslut inte följs för ett visst kriterium, bör medlemsstaterna överväga att vidta lämpliga åtgärder eller bedriva ytterligare forskning eller undersökningar.
- (18) Om medlemsstaterna är skyldiga att samarbeta på regional eller delregional nivå bör de, om praktiskt möjligt och lämpligt, använda befintliga regionala institutionella samarbetsstrukturer, inklusive de inom regionala havskonventioner, i enlighet med artikel 6 i direktiv 2008/56/EG. Om det saknas specifika kriterier, metodstandarder, inklusive för integrering av kriterierna, specifikationer och standardiserade metoder för

övervakning och bedömning, bör medlemsstaterna, om praktiskt möjligt och lämpligt, bygga vidare på sådana som tagits fram på internationell, regional och delregional nivå, till exempel de som överenskommit inom ramen för de regionala havskonventionerna eller andra internationella mekanismer. I annat fall kan medlemsstaterna välja att samordna mellan sig inom regionen eller delregionen, när så är lämpligt. En medlemsstat kan också, på grundval av särdragen i sina marina vatten, överväga ytterligare komponenter som inte anges i detta beslut och som inte behandlats på internationell, regional eller delregional nivå, eller överväga att tillämpa delar av detta beslut på sina vatten i övergångszon enligt definition i artikel 2.6 i direktiv 2000/60/EG, till stöd för tillämpningen av direktiv 2008/56/EG.

- (19) Medlemsstaterna bör ha tillräcklig flexibilitet för att, under specificerade förutsättningar, fokusera på de viktigaste belastningarna och deras miljöpåverkan på de olika ekosystemrelaterade komponenterna i varje region eller delregion i syfte att övervaka och bedöma sina marina vatten på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och för att underlätta prioritering av åtgärder som behöver vidtas för att uppnå god miljöstatus. För detta ändamål bör medlemsstaterna för det första ha möjlighet att överväga vissa av kriterierna som olämpliga, förutsatt att detta motiveras. För det andra bör medlemsstaterna ha möjlighet att besluta att inte använda vissa kriteriekomponenter, att välja ytterligare komponenter eller fokusera på vissa matriser eller områden i sina marina vatten, förutsatt att detta är baserat på en riskbedömning avseende belastningarna och deras miljöpåverkan. Slutligen bör åtskillnad göras mellan primära och sekundära kriterier. Medan de primära kriterierna bör användas för att säkerställa enhetlighet inom hela unionen, bör flexibilitet medges när det gäller sekundära kriterier. Medlemsstaterna bör besluta att använda ett sekundärt kriterium när så behövs för att komplettera ett primärt kriterium eller när den marina miljön riskerar att inte uppnå eller inte kunna upprätthålla god miljöstatus med avseende på ett specifikt kriterium.
- (20) Kriterier, inklusive tröskelvärden, metodstandarder, specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning bör grundas på bästa tillgängliga vetenskap. Emellertid behövs fortfarande ytterligare vetenskaplig och teknisk utveckling för att stödja vidareutvecklingen av vissa kriterier, och dessa bör tas i bruk när tillräckliga kunskaper är tillgängliga.
- (21) Beslut 2010/477/EU bör därför upphöra att gälla.
- (22) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den föreskrivande kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta beslut fastställs

- a) de kriterier och metodstandarder som medlemsstaterna ska använda för att fastställa ett antal förhållanden som kännetecknar god miljöstatus i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 2008/56/EG, på grundval av bilagorna I och III och med hänvisning till den inledande bedömning som gjorts i enlighet med artikel 8.1 i direktivet, för att bedöma i vilken utsträckning de har uppnått god miljöstatus, i enlighet med artikel 9.3 i det direktivet,
- b) de specifikationer och standardiserade metoder för övervakning som medlemsstaterna ska använda vid utarbetandet av samordnade övervakningsprogram enligt artikel 11 i direktiv 2008/56/EG, i enlighet med artikel 11.4 i det direktivet,
- c) en tidsplan för utarbetandet av tröskelvärden, förteckningar över kriteriekomponenter och metodstandarder genom samarbete på unionsnivå, regional nivå eller delregional nivå,
- d) en rapporteringsskyldighet för kriteriekomponenter, tröskelvärden och metodstandarder.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 3 i förordning 2008/56/EG gälla.

Dessutom gäller följande definitioner:

1. *delregioner*: de delregioner som förtecknas i artikel 4.2 i direktiv 2008/56/EG.
2. *delområden*: de delområden som hänvisas till i artikel 4.2 i direktiv 2008/56/EG.
3. *invasiv främmande art*: invasiv främmande art i den mening som avses i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 ⁽¹⁾.
4. *kriteriekomponenter*: de ekosystemrelaterade komponenter, särskilt ekosystemets biologiska komponenter (arter, livsmiljöer och deras samhällen), eller de olika aspekter av belastningar på den marina miljön (biologiska, fysiska, ämnen, skräp och energi) som bedöms inom varje kriterium.
5. *tröskelvärde*: ett värde eller ett intervall mellan två värden som möjliggör en bedömning av den kvalitetsnivå som uppnåtts för ett enskilt kriterium, och som därigenom bidrar till bedömningen av i vilken utsträckning god miljöstatus uppnås.

Artikel 3

Användning av kriterier, metodstandarder, specifikationer och standardiserade metoder

1. Medlemsstaterna ska använda de primära kriterier och de tillhörande metodstandarder, specifikationer och standardiserade metoder som anges i bilagan för att genomföra detta beslut. På grundval av den inledande bedömningen eller dess senare uppdateringar som gjorts i enlighet med artiklarna 8 och 17.2 a i direktiv 2008/56/EG kan emellertid medlemsstaterna, i motiverade fall, anse att det inte är lämpligt att använda ett eller flera av de primära kriterierna. I sådana fall ska medlemsstaterna förse kommissionen med en motivering i samband med den underrättelse som görs enligt artikel 9.2 eller 17.3 i direktiv 2008/56/EG.

I enlighet med den skyldighet till regionalt samarbete som anges i artiklarna 5 och 6 i direktiv 2008/56/EG ska en medlemsstat underrätta andra medlemsstater som delar samma marina region eller delregion innan den beslutar att inte använda ett primärt kriterium i enlighet med första stycket.

2. Sekundära kriterier och tillhörande metodstandarder, specifikationer och standardiserade metoder som anges i bilagan ska användas för att komplettera ett primärt kriterium eller när den marina miljön löper risk att inte uppnå eller upprätthålla god miljöstatus för detta specifika kriterium. Beslutet om användning av ett sekundärt kriterium ska fattas av varje medlemsstat, om inte annat anges i bilagan.

3. För de fall det här beslutet inte upprättar kriterier, metodstandarder, specifikationer eller standardiserade metoder för övervakning och bedömning, inklusive för rumslig och tidsmässig aggregering av data, ska medlemsstaterna, när det är praktiskt möjligt och lämpligt, bygga på sådana som tagits fram på internationell, regional eller delregional nivå, som till exempel de som överenskommit i de relevanta regionala havskonventionerna.

4. Fram till dess att unionens, internationella, regionala eller delregionala förteckningar över kriteriekomponenter, metodstandarder, och specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning har upprättats får medlemsstaterna använda sådana som fastställts på nationell nivå, under förutsättning att det regionala samarbetet bedrivs i enlighet med artiklarna 5 och 6 i direktiv 2008/56/EG.

Artikel 4

Framtagande av tröskelvärden genom samarbete på unionsnivå, regional nivå, eller delregional nivå

1. När medlemsstaterna har skyldighet, enligt detta beslut, att ta fram tröskelvärden genom samarbete på unionsnivå, regional nivå, eller delregional nivå, ska dessa värden

- a) vara en del av den uppsättning förhållanden som medlemsstaterna använder för att fastställa god miljöstatus,
- b) vara förenliga med unionslagstiftningen,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

- c) vid behov, urskilja den kvalitetsnivå som speglar betydelsen av en negativ effekt för ett kriterium och sättas i förhållande till ett referenstillstånd,
- d) sättas på lämpliga geografiska bedömningsskalor så att de avspeglar de olika biotiska och abiotiska förhållandena i regionerna, delregionerna och delområdena,
- e) sättas på grundval av försiktighetsprincipen, så att de avspeglar potentiella risker för den marina miljön,
- f) vara enhetliga mellan olika kriterier när de rör samma ekosystembaserade komponent,
- g) använda bästa tillgängliga vetenskap,
- h) vara grundade på långa tidsserier av data, om sådana är tillgängliga, för att hjälpa till att bestämma det lämpligaste värdet,
- i) avspegla ekosystemens naturliga dynamik, inklusive rovdjurs-bytes-relationer och hydrologisk variation och klimatvariation, och beakta det faktum att ekosystem eller delar av dem, om de försämrats, kan återhämta sig till ett tillstånd som speglar rådande geomorfologiska, geografiska, klimatiska och biologiska förhållanden, snarare än att återgå till ett specifikt tidigare tillstånd,
- j) om det är praktiskt möjligt och lämpligt, överensstämna med relevanta värden som fastställts inom ramen för regionala institutionella samarbetsstrukturer, inklusive sådana som överenskommit i regionala havskonventioner.

2. Till dess att medlemsstaterna har bestämt tröskelvärden genom samarbete på unionsnivå, regional nivå, eller delregional nivå enligt kraven i detta beslut kan de använda något av följande, för att uttrycka i vilken utsträckning god miljöstatus har uppnåtts:

- a) Nationella tröskelvärden, förutsatt att den skyldighet till regionalt samarbete som anges i artiklarna 5 och 6 i direktiv 2008/56/EG uppfylls.
- b) Trendriktningar för värdena.
- c) Belastningsbaserade tröskelvärden som ersättningsvärden.

Dessa ska, när så är möjligt, följa de principer som anges i punkt 1 a–i.

3. Om tröskelvärden, inklusive de som har bestämts av medlemsstaterna i enlighet med detta beslut, inte uppfylls för ett visst kriterium i den utsträckning som av en medlemsstat har fastställts utgöra god miljöstatus i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 2008/56/EG, ska medlemsstaterna överväga om åtgärder bör vidtas enligt artikel 13 i det direktivet eller om ytterligare forskning eller undersökningar bör bedrivas, beroende på vad som är lämpligt.

4. Tröskelvärden som bestämts av medlemsstaterna i enlighet med detta beslut får ses över regelbundet mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och, vid behov, ändras i tid före de översyner som föreskrivs i artikel 17.2 a i direktiv 2008/56/EG.

Artikel 5

Tidsplan

1. När det i detta beslut föreskrivs att medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden, förteckningar över kriteriekomponenter eller metodstandarder genom samarbete på unionsnivå, regional nivå, eller delregional nivå ska medlemsstaterna sträva efter att göra detta inom den tidsfrist som fastställts för den första översynen av deras inledande bedömning och fastställande av god miljöstatus i enlighet med artikel 17.2 a i direktiv 2008/56/EG (den 15 juli 2018).

2. Om medlemsstaterna inte kan bestämma tröskelvärden, förteckningar över kriteriekomponenter eller metodstandarder genom samarbete på unionsnivå, regional nivå, eller delregional nivå inom den tidsfrist som anges i punkt 1 ska de bestämma dessa snarast möjligt därefter, under förutsättning att de senast den 15 oktober 2018 lämnar en motivering till kommissionen i den underrättelse som görs i enlighet med artikel 9.2 eller 17.3 i direktiv 2008/56/EG.

*Artikel 6***Underrättelse**

Varje medlemsstat ska, som en del i den underrättelse som görs i enlighet med artikel 17.3 i direktiv 2008/56/EG, skicka kommissionen de kriteriekomponenter, tröskelvärden och metodstandarder som fastställts genom samarbete på unionsnivå eller genom regionalt eller delregionalt samarbete i enlighet med detta beslut, och som den beslutat att använda i den uppsättning förhållanden som den använder för att fastställa god miljöstatus enligt artikel 9.1 i direktiv 2008/56/EG.

*Artikel 7***Upphävande**

Beslut 2010/477/EU ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till beslut 2010/477/EU ska anses som hänvisningar till det här beslutet.

*Artikel 8***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 17 maj 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten, relevanta för de kvalitativa deskriptorerna i bilaga I till direktiv 2008/56/EG och för de vägledande förteckningar som anges i bilaga III till det direktivet, samt specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

Denna bilaga är indelad i två delar:

- I del I anges de kriterier och metodstandarder för fastställande av god miljöstatus enligt artikel 9.3 i direktiv 2008/56/EG och de specifikationer och standardmetoder för övervakning och bedömning enligt artikel 11.4 i det direktivet som medlemsstaterna ska använda i samband med bedömningen av de viktigaste belastningarna och deras miljöpåverkan enligt artikel 8.1 b i direktiv 2008/56/EG.
- I del II anges de kriterier och metodstandarder för fastställande av god miljöstatus enligt artikel 9.3 i direktiv 2008/56/EG och de specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning som medlemsstaterna ska använda i samband med bedömningen av miljötillstånd enligt artikel 8.1 a i direktiv 2008/56/EG.

DEL I

Kriterier, metodstandarder, specifikationer och standardmetoder för övervakning och bedömning av de viktigaste belastningarna och deras miljöpåverkan enligt artikel 8.1 b i direktiv 2008/56/EG

Del I behandlar de deskriptorer ⁽¹⁾ som är kopplade till relevanta mänskliga belastningar: biologiska belastningar (deskriptorerna 2 och 3), fysiska belastningar (deskriptorerna 6 och 7) och ämnen, skräp och energi (deskriptorerna 5, 8, 9, 10 och 11) enligt förteckningen i bilaga III till direktiv 2008/56/EG.

Deskriptor 2

Främmande arter som har införts genom mänsklig verksamhet håller sig på nivåer som inte förändrar ekosystemen negativt

Relevant belastning: Tillförsel eller spridning av främmande arter.

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Nyintroducerade främmande arter	<p>D2C1 – Primärt:</p> <p>Antalet främmande arter som nyintroduceras i naturen genom mänsklig verksamhet, per bedömningsperiod (sex år), räknat från det referensår som rapporteras för den inledande bedömningen enligt artikel 8.1 i direktiv 2008/56/EG, minimeras och, om möjligt, minskas till noll.</p> <p>Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärdet för antalet nya introduktioner av främmande arter, genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	<p><i>Bedömningskala:</i></p> <p>Delområden av regionen eller delregionen, vid behov delade av nationsgränser.</p> <p><i>Användning av kriterier:</i></p> <p>Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Antalet främmande arter som nyintroducerats genom mänsklig verksamhet, under den sexåriga bedömningsperioden, och en förteckning över dessa arter.

⁽¹⁾ När detta beslut hänvisar till en "deskriptor" avses de relevanta kvalitativa deskriptorer som används för att fastställa god miljöstatus enligt de numererade punkterna i bilaga I till direktiv 2008/56/EG.

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
<p>Etablerade främmande arter, särskilt invasiva främmande arter, som innefattar relevanta arter i förteckningen över invasiva främmande arter av unionsbetydelse som har antagits i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1143/2014 och arter som är relevanta att använda under kriterium D2C3.</p> <p>Medlemsstaterna ska upprätta denna förteckning genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	<p>D2C2 – Sekundärt:</p> <p>Abundans och rumslig utbredning för etablerade främmande arter, särskilt för invasiva arter, som bidrar till betydande negativa effekter på särskilda artgrupper eller huvudsakliga livsmiljötyper.</p>	<p>Bedömningskala:</p> <p>Den som används för bedömning av motsvarande artgrupper eller huvudsakliga livsmiljötyper under deskriptorerna 1 och 6.</p> <p>Användning av kriterier:</p> <p>Kriterium D2C2 (kvantifiering av främmande arter) ska anges per bedömd art och ska bidra till bedömningen av kriterium D2C3 (negativa effekter av främmande arter).</p> <p>Kriterium D2C3 ska ge andelen per bedömd artgrupp och omfattningen per bedömd huvudsaklig livsmiljötyp som har förändrats negativt, och därmed bidra till bedömningarna av dessa enligt deskriptorerna 1 och 6.</p>
<p>Artgrupper och huvudsakliga livsmiljötyper som är i riskzonen på grund av främmande arter, utvalda bland dem som används för deskriptorerna 1 och 6.</p> <p>Medlemsstaterna ska upprätta denna förteckning genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	<p>D2C3 – Sekundärt:</p> <p>Andel av artgruppen eller rumslig omfattning av den huvudsakliga livsmiljötypen som förändrats negativt på grund av främmande arter, i synnerhet från invasiva främmande arter.</p> <p>Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärdena för negativ förändring av artgrupper eller huvudsakliga livsmiljötyper på grund av främmande arter genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

1. Med *nyintroducerade främmande arter* avses arter som inte hade kända förekomster i området under den föregående bedömningsperioden.
2. Med *etablerade främmande arter* avses arter som hade kända förekomster i området under den föregående bedömningsperioden.
3. För D2C1: Om det är oklart huruvida nya främmande arter uppträtt i området på grund av mänsklig verksamhet eller naturlig spridning från angränsande områden, ska introduktionen räknas under D2C1.
4. För D2C2: När artens förekomst och abundans är varierar säsongsmässigt (t.ex. plankton) ska övervakningen genomföras vid lämpliga tidpunkter under året.
5. Övervakningsprogrammen ska, om möjligt, kopplas till övervakningsprogrammen för deskriptorerna 1, 4, 5 och 6 eftersom de vanligtvis använder samma provtagningsmetoder och det är mer praktiskt att övervaka främmande arter som en del av en bredare övervakning av biologisk mångfald, utom när provtagningen måste fokusera på huvudsakliga vektorer och riskområden för nya introduktioner.

Mättenheter för kriterierna:

- D2C1: Antalet arter per bedömningsområde som har nyintroducerats under utvärderingsperioden (6 år).
- D2C2: Abundans (antal individer, biomassa i ton (t) eller omfattning i kvadratkilometer (km²)) per främmande art.
- D2C3: Andelen av artgruppen (kvoten mellan inhemska arter och främmande arter, uttryckt som antal arter och/eller som deras abundans inom artgruppen) eller rumslig omfattning av den huvudsakliga livsmiljötypen (i kvadratkilometer (km²)) som har förändrats negativt.

Deskriptor 3

Populationerna av alla kommersiellt utnyttjade fiskar och skaldjur håller sig inom säkra biologiska gränser och uppvisar en ålders- och storleksfördelning som vittnar om ett friskt bestånd

Relevant belastning: Uttag av, eller dödlighet/skada på, vilda arter, inklusive mål- och icke-målarter.

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Kommersiellt utnyttjade fiskar och skaldjur. Medlemsstaterna ska genom regionalt eller delregionalt samarbete fastställa en förteckning över kommersiellt utnyttjade fiskar och skaldjur, i enlighet med de kriterier som anges under specifikationer.	D3C1 – Primärt: <i>Fiskeridödligheten</i> för populationer av kommersiellt utnyttjade arter ligger på eller under nivåer som kan ge maximalt hållbart uttag (MSY). Berörda vetenskapliga organ ska rådfrågas i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 1380/2013.	<i>Bedömningsskala:</i> Populationerna av varje art bedöms i ekologiskt relevanta skalor inom varje region eller delregion enligt vad som fastställts av berörda vetenskapliga organ som avses i artikel 26 i förordning (EU) nr 1380/2013, baserat på specificerade sammanställningar för Ices (Internationella havsforskningsrådet) områden, AKFM:s (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) geografiska delområden och FAO:s (FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation) fiskeområden för den makaronesiska biogeografiska regionen.
	D3C2 ⁽¹⁾ – Primärt: <i>Lekbeståndets biomassa</i> för populationer av kommersiellt utnyttjade arter ligger över nivåer för biomassa som kan ge maximalt hållbart uttag. Berörda vetenskapliga organ ska rådfrågas i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 1380/2013.	<i>Användning av kriterier:</i> Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande:
	D3C3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ – Primärt: Ålders- och storleksfördelning av individer i populationerna av kommersiellt utnyttjade arter indikerar en frisk population. Detta ska inkludera en hög andel äldre/stora individer och begränsade negativa effekter av utnyttjandet på den genetiska mångfalden. Medlemsstaterna ska fastställa tröskelvärden genom regionalt eller delregionalt samarbete för varje population av arter i enlighet med vetenskapliga utlåtanden som erhållits i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 1380/2013.	a) De bedömda populationerna, de värden som uppnåtts för varje kriterium och om nivåerna för D3C1 and D3C2 och tröskelvärdena för D3C3 har uppnåtts, samt populationens allmänna status på grundval av regler för integrering av kriterier som antagits på unionsnivå. b) De populationer av kommersiellt utnyttjade arter i bedömningsområdet som inte har bedömts. Resultaten av dessa populationsbedömningar ska även bidra till bedömningarna under deskriptorerna 1 och 6 om arten är relevant för bedömning av särskilda artgrupper och bentiska livsmiljötyper.

⁽¹⁾ D3C2 och D3C3 är statusbaserade kriterier för kommersiellt utnyttjade fiskar och skaldjur men visas i del I av tydlighetsskäl.

⁽²⁾ D3C3 kommer eventuellt ännu inte att kunna användas för 2018 års översyn av den inledande bedömningen och fastställandet av god miljöstatus i enlighet med artikel 17.2 a i direktiv 2008/56/EG.

Uttag av, eller dödlighet/skada på, icke kommersiellt utnyttjade arter (oavsiktliga bifångster) som en följd av fiske behandlas inom kriterium D1C1.

Fysisk störning av havsbotten, inklusive effekter på bentiska organismsamhällen, som en följd av fiske, behandlas enligt kriterierna inom deskriptor 6 (särskilt kriterierna D6C2 och D6C3) och ska tas med i bedömningarna av bentiska livsmiljötyper under deskriptorerna 1 och 6.

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

1. En förteckning över kommersiellt utnyttjade arter för tillämpning av kriterierna inom varje bedömningsområde ska fastställas av medlemsstaterna genom regionalt eller delregionalt samarbete och uppdateras för varje sexårig bedömningsperiod, med beaktande av rådets förordning (EG) nr 199/2008 ⁽¹⁾ och följande:

a) Alla bestånd som förvaltas inom ramen för förordning (EU) nr 1380/2013.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 60, 5.3.2008, s. 1).

- b) Arter för vilka fiskemöjligheter (totala tillåtna fångstmängder och kvoter) fastställs av rådet enligt artikel 43.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- c) Arter för vilka minimireferensstorlekar för bevarande har bestämts i enlighet med förordning (EG) nr 1967/2006.
- d) Arter som omfattas av fleråriga planer enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- e) Arter som omfattas av fleråriga planer enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006.
- f) Alla arter som på regional eller nationell nivå är betydande för småskaligt fiske/lokalt kustfiske.

Vid tillämpning av detta beslut ska kommersiellt utnyttjade arter som är främmande i varje bedömningsområde inte tas med i förteckningen och därmed inte bidra till uppnåendet av god miljöstatus för deskriptor 3.

- 2. I förordning (EG) nr 199/2008 finns bestämmelser om insamling och förvaltning, inom ramen för fleråriga program, av biologiska, tekniska, miljörelaterade och socioekonomiska data rörande fiskerisektorn som ska användas för övervakning enligt deskriptor 3.
- 3. Begreppet *populationer* ska läsas som begreppet *bestånd* i den mening som avses i förordning (EU) nr 1380/2013.

4. För D3C1 och D3C2 ska följande gälla:

- a) För bestånd som förvaltas inom ramen för en flerårig plan enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska, i situationer med blandfiske, det fiskeridödlighetsmål och de biomassanivåer som kan ge maximalt hållbart uttag vara i enlighet med den berörda fleråriga planen.
- b) För Medelhavet och Svarta havet får lämpliga ersättningsvariabler användas.

5. Följande bedömningsmetoder ska användas:

- a) För D3C1: Om det saknas kvantitativa bedömningar som ger värden för *fiskeridödlighet* på grund av brister i tillgängliga uppgifter, kan andra variabler som kvoten mellan fångst och biomassaindex (*kvoten fångst/biomassa*) användas som alternativ metod. I sådana fall ska en lämplig metod för trendanalys antas (t.ex. det aktuella värdet kan jämföras mot ett långsiktigt historiskt genomsnitt).
- b) För D3C2: Tröskelvärdet ska vara i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EU) nr 1380/2013. Om det saknas kvantitativa bedömningar som ger värden för *lekbeståndets biomassa* på grund av brister i tillgängliga uppgifter, kan biomassarelaterade index som fångst per ansträngningsenhet eller undersökningars abundansindex användas som alternativ metod. I sådana fall ska en lämplig metod för trendanalys antas (t.ex. det aktuella värdet kan jämföras mot ett långsiktigt historiskt genomsnitt).
- c) D3C3 ska avspegla att friska populationer av arter kännetecknas av att andelen äldre stora individer är hög. De relevanta egenskaperna är följande:
 - i) Storleksfördelningen av enskilda individer i populationen, uttryckt som
 - andelen fiskar som är större än den genomsnittliga storleken för första könsmognad, eller
 - den 95:e percentilen av fisklängdsfördelningen i varje population, enligt vad som observerats vid undersökningar med forskningsfartyg eller andra undersökningar.
 - ii) Genetiska effekter av utnyttjandet av arten, t.ex. storleken vid första könsmognad, när så är lämpligt och genomförbart.

Andra uttryck för de relevanta egenskaperna får användas efter ytterligare vetenskaplig och teknisk utveckling av detta kriterium.

Måttenheter för kriterierna:

- D3C1: Årlig fiskeridödlighet.
- D3C2: Biomassa i ton (t) eller antalet individer per art, utom i de fall då andra index används enligt punkt 5 b.
- D3C3: Enligt punkt 5 c: för led i) första strecksatsen: andel (i procent) eller antal, för led i) andra strecksatsen: längd i centimeter (cm), och för led ii): längd i centimeter (cm).

Deskriptor 5

Eutrofiering framkallad av människan reduceras till ett minimum, särskilt dess negativa effekter, såsom minskad biologisk mångfald, försämrade ekosystem, skadliga algbloomingar och syrebrist i bottenvattnet

Relevant belastning: Tillförsel av näringsämnen. Tillförsel av organiskt material.

Kriterier, inklusive kriterikomponenter, och metodstandarder

Kriterikomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Näringsämnen i vattenpelaren: Löst oorganiskt kväve (DIN), total mängd kväve (TN), löst oorganiskt fosfor (DIP), total mängd fosfor (TP). I kustvatten, användning enligt direktiv 2000/60/EG. Utanför kustvattnen får medlemsstater besluta, på regional eller delregional nivå, att inte använda ett eller flera av dessa komponenter.	D5C1 – Primärt: Halterna av näringsämnen ligger inte på nivåer som tyder på negativa eutrofieringseffekter. Tröskelvärdena är följande: a) I kustvatten, de värden som bestäms i enlighet med direktiv 2000/60/EG. b) Utanför kustvattnen, värden som överensstämmer med de värden som gäller för kustvatten enligt direktiv 2000/60/EG. Medlemsstaterna ska bestämma dessa värden genom regionalt eller delregionalt samarbete.	<i>Bedömningskala:</i> — I kustvatten, användning enligt direktiv 2000/60/EG. — Utanför kustvattnen, delområden av regionen eller delregionen, vid behov delade av nationsgränser. <i>Användning av kriterier:</i> Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande: a) De värden som erhållits för varje använt kriterium, och en uppskattning av i hur stor del av bedömningsområdet tröskelvärdena följs.
Klorofyll a i vattenpelaren.	D5C2 – Primärt: Klorofyll a-halterna ligger inte på nivåer som tyder på negativa effekter av näringsberikning. Tröskelvärdena är följande: a) I kustvatten, de värden som bestäms i enlighet med direktiv 2000/60/EG. b) Utanför kustvattnen, värden som överensstämmer med de värden som gäller för kustvatten enligt direktiv 2000/60/EG. Medlemsstaterna ska bestämma dessa värden genom regionalt eller delregionalt samarbete.	b) I kustvatten: kriterierna ska användas i enlighet med direktiv 2000/60/EG i syfte att avgöra om vattenförekomsten är föremål för eutrofiering (!). c) Utanför kustvattnen: en uppskattning av hur stor del av området (procent) som inte är utsatt för eutrofiering (såsom framgår av resultaten av samtliga kriterier som använts, integrerade på ett sätt som, om möjligt, överenskommit på unionsnivå, men åtminstone på regional eller delregional nivå). Utanför kustvattnen: användningen av sekundära kriterier ska överenskommas på regional eller delregional nivå.
Skadliga algbloomingar (t.ex. cyanobakterier) i vattenpelaren.	D5C3 – Sekundärt: Antal, rumslig utbredning och varaktighet av skadliga algbloomingstillfällen, ligger inte på nivåer som tyder på negativa effekter av näringsberikning.	

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
	Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för dessa nivåer genom regionalt eller delregionalt samarbete.	Resultaten av bedömningarna ska också bidra till bedömningar av pelagiska livsmiljöer inom ramen för deskriptor 1 enligt följande:
Siktdjup (transparens) i vattenpelaren	<p>D5C4 – Sekundärt:</p> <p>Vattnets siktdjup (transparens) har inte, på grund av ökning av mängden svävande alger, reducerats till en nivå som tyder på negativa effekter av näringsberikning.</p> <p>Tröskelvärdena är följande:</p> <p>a) I kustvatten, de värden som bestämts i enlighet med direktiv 2000/60/EG.</p> <p>b) Utanför kustvattnen, värden som överensstämmer med de värden som gäller för kustvatten enligt direktiv 2000/60/EG. Medlemsstaterna ska bestämma dessa värden genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	<p>— Utbredningen och en uppskattning av hur stor del av området (procent) som är föremål för eutrofiering i vattenpelaren (indikeras av huruvida tröskelvärdena för kriterierna D5C2, D5C3 och D5C4, när de använts, har uppnåtts).</p> <p>Resultaten av bedömningarna ska också bidra till bedömningar av bentiska livsmiljöer inom ramen för deskriptorerna 1 och 6 enligt följande:</p> <p>— Utbredningen och en uppskattning av hur stor del av området (procent) som är föremål för eutrofiering av havsbottnen (indikeras av huruvida tröskelvärdena för kriterierna D5C2, D5C3 och D5C4, när de använts, har uppfyllts).</p>
Löst syre i bottenvattnet	<p>D5C5 – Primärt (kan ersättas av D5C8):</p> <p>Halten av löst syre har inte, på grund av näringsberikning, minskats till nivåer som tyder på negativa effekter på bentiska livsmiljöer (inklusive biota och rörliga arter som förknippas med dem) eller andra eutrofieringseffekter.</p> <p>Tröskelvärdena är följande:</p> <p>a) I kustvatten, de värden som bestämts i enlighet med direktiv 2000/60/EG.</p> <p>b) Utanför kustvattnen, värden som överensstämmer med de värden som gäller för kustvatten enligt direktiv 2000/60/EG. Medlemsstaterna ska bestämma dessa värden genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	
Opportunistiska makroalger i bentiska livsmiljöer	<p>D5C6 – Sekundärt:</p> <p>Mängden opportunistiska makroalger ligger inte på nivåer som tyder på negativa effekter av näringsberikning.</p> <p>Tröskelvärdena är följande:</p> <p>a) I kustvatten, de värden som bestämts i enlighet med direktiv 2000/60/EG.</p> <p>b) Om detta kriterium är relevant för vatten utanför kustvattnen, värden som överensstämmer med de värden som gäller för kustvatten enligt direktiv 2000/60/EG. Medlemsstaterna ska bestämma dessa värden genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Makrofytsamhällen (perenna alger och sjögräs, t.ex. brunalger, ålgräs och neptungräs) i bentiska livsmiljöer	<p>D5C7 – Sekundärt:</p> <p>Makrofytsamhällenas artsammansättning samt relativa abundans eller djuputbredning uppnår inte värden som tyder på negativa effekter av näringsberikning, inklusive genom minskad transparens (siktdjup), enligt följande:</p> <p>a) I kustvatten, de värden som bestäms i enlighet med direktiv 2000/60/EG.</p> <p>b) Om detta kriterium är relevant för vatten utanför kustvattnen, värden som överensstämmer med de värden som gäller för kustvatten enligt direktiv 2000/60/EG. Medlemsstaterna ska bestämma dessa värden genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	
Makrofaunasamhällen i bentiska livsmiljöer	<p>D5C8 – Sekundärt (utom när det ersätter D5C5):</p> <p>Makrofaunasamhällenas artsammansättning samt relativa abundans uppnår värden som indikerar att det inte förekommer någon negativ effekt på grund av näringsberikning eller organisk berikning, enligt följande:</p> <p>a) I kustvatten, de värden för biologiska kvalitetsfaktorer för bentiska miljöer som bestäms i enlighet med direktiv 2000/60/EG.</p> <p>b) Utanför kustvattnen, värden som överensstämmer med de värden som gäller för kustvatten enligt direktiv 2000/60/EG. Medlemsstaterna ska bestämma dessa värden genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	

(¹) Vägledningar (Guidance documents) som offentliggörs inom ramen för den gemensamma genomförandestrategin för direktiv 2000/60/EG kan vara relevanta i denna bedömning (t.ex. Guidance Document nr 13 med titeln Overall Approach to the Classification of Ecological Status and Ecological Potential och nr 23 med titeln Eutrophication Assessment in the Context of European Water Policies).

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

- I kustvatten ska kriteriekomponenterväljas i enlighet med direktiv 2000/60/EG.
- För D5C2 och D5C3 får medlemsstaterna dessutom använda artsammansättning och abundans av växtplankton.
- Information om de vägar (atmosfäriska, land- eller havsbaserade) genom vilka näringsämnen nås den marina miljön ska samlas in, när så är möjligt.
- Övervakning utanför kustvattnen kommer, på grund av låg risk, inte alltid att vara nödvändig, t.ex. i fall då tröskelvärdena uppnås i kustvattnen, med beaktande av atmosfärisk och havsbaserad (kustvattnen inräknade) tillförsel av näringsämnen samt tillförsel från gränsöverskridande källor.
- Bedömningar enligt direktiv 2000/60/EG ska användas för bedömningarna av varje kriterium i kustvatten.
- Värden som fastställs enligt direktiv 2000/60/EG ska hänföra sig antingen till de värden som fastställts genom interkalibreringen enligt kommissionens beslut 2013/480/EU (¹) eller till de värden som fastställts i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 8 i och bilaga V till direktiv 2000/60/EG. Dessa ska tolkas som *klassgräns god/måttlig* för ekologiska kvalitetskvoter.
- Artsammansättning ska avse den lägsta möjliga taxonomiska nivå som är lämplig för bedömningen.

(¹) Kommissionens beslut 2013/480/EU av den 20 september 2013 om upprättande av de värden som fastställts för klassificeringarna i medlemsstaternas övervakningssystem som ett resultat av interkalibreringsförfarandet, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG och om upphävande av beslut 2008/915/EG (EUT L 266, 8.10.2013, s. 1).

Måttenheter för kriterierna:

- D5C1: Näringsämneshalter i mikromol per liter ($\mu\text{mol/l}$).
- D5C2: Halter av klorofyll a (biomassa) i mikrogram per liter ($\mu\text{g/l}$).
- D5C3: Algblomningar, uttryckt i antal algblomningar, varaktighet i dagar och rumslig omfattning i kvadratkilometer (km^2) per år.
- D5C4: Siktdjup (transparens) uttryckt som djup i meter (m).
- D5C5: Syrehalt i bottenvattnet i milligram per liter (mg/l).
- D5C6: Ekologisk kvalitetskvot för abundans eller rumslig täckning för makroalger. Omfattning av negativa effekter uttryckt i kvadratkilometer (km^2) eller som procentandel av bedömningsområdet.
- D5C7: Ekologisk kvalitetskvot för bedömningar av artsammansättning och relativ abundans eller för maximal djuputbredning av makrofyter. Omfattning av negativa effekter uttryckt i kvadratkilometer (km^2) eller som procentandel av bedömningsområdet.
- D5C8: Ekologisk kvalitetskvot för bedömningar av artsammansättning och relativ abundans. Omfattning av negativa effekter uttryckt i kvadratkilometer (km^2) eller som procentandel av bedömningsområdet.

Medlemsstaterna ska använda de enheter eller ekologiska kvalitetskvoter som föreskrivs i direktiv 2000/60/EG, när dessa är tillgängliga.

Deskriptor 6

Havsbottnens integritet håller sig på en nivå som innebär att ekosystemens struktur och funktioner kan tryggas och att i synnerhet de bentiska ekosystemen inte påverkas negativt

Relevant belastning: Fysisk förlust (på grund av varaktig förändring av havsbottnens substrat eller havsbottnens morfologi och på grund av utvinning av material från havsbottnen); Fysisk störning av havsbotten (tillfällig eller reversibel).

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Fysisk förlust av havsbotten (inklusive tidvattensområden).	D6C1 – Primärt: Rumslig omfattning och fördelning av fysisk förlust (varaktig förändring) av havsbotten.	<i>Bedömningsskala:</i> Den som används för bedömning av de motsvarande bentiska huvudsakliga livsmiljötyperna enligt deskriptorerna 1 och 6.
Fysisk störning av havsbotten (inklusive tidvattensområden).	D6C2 – Primärt: Rumslig omfattning och fördelning av belastningar som ger fysisk störning av havsbotten.	<i>Användning av kriterier:</i> Resultaten av bedömningen av kriteriet D6C1 (utbredning och en uppskattning av omfattningen av fysisk förlust) ska användas för att bedöma kriterierna D6C4 och D7C1.
Bentiska huvudsakliga livsmiljötyper eller andra livsmiljötyper, enligt användningen inom ramen för deskriptorerna 1 och 6.	D6C3 – Primärt: Rumslig omfattning av varje livsmiljötyp som påverkas negativt av fysisk störning, genom ändring av dess biotiska och abiotiska struktur och dess funktioner (t.ex. genom förändringar i artsammansättningen och i arternas relativa abundans, genom frånvaro av särskilt känsliga eller ömtåliga arter eller arter som tillhandahåller en viktig funktion, arternas storlekstruktur). Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för de negativa effekterna av fysisk störning, genom regionalt eller delregionalt samarbete.	Resultaten av bedömningen av kriteriet D6C2 (utbredning och en uppskattning av omfattningen av belastningar som ger fysisk störning) ska användas för att bedöma kriteriet D6C3. Resultaten av bedömningen av kriteriet D6C3 (en uppskattning av omfattningen av negativa effekter av fysisk störning per livsmiljötyp inom varje bedömningsområde) ska bidra till bedömningen av kriteriet D6C5.

Kriterierna D6C1, D6C2 och D6C3 avser endast belastningarna "fysisk förlust" och "fysisk störning" och deras påverkan, medan kriterierna D6C4 och D6C5 avser den samlade bedömningen enligt deskriptor 6, tillsammans med bedömningen för bentiska livsmiljöer enligt deskriptor 1. Kriterierna D6C4 och D6C5 presenteras i del II i denna bilaga.

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

1. Metoder för övervakning:

- a) För D6C1: bestående förändringar av havsbotten på grund av olika mänskliga verksamheter ska bedömas (inklusive bestående förändringar av havsbottens naturliga substrat eller morfologi genom fysisk omstrukturering, utbyggnad av infrastruktur och förlust av substrat genom utvinning av material från havsbotten).
- b) För D6C2: fysiska störningar på grund av olika mänskliga verksamheter ska bedömas (till exempel bottentrålning inom fisket).
- c) För kustvatten: hydromorfologiska data och relevanta bedömningar enligt direktiv 2000/60/EG ska användas. Utanför kustvattnen: data kan samlas in från kartläggning av infrastruktur och tillståndsgivna utvinningsplatser.

2. Vad gäller metoderna för bedömning ska data sammanställas så att

- a) D6C1 bedöms som förlorad areal i förhållande till den totala naturliga omfattningen av alla bentiska livsmiljöer i bedömningsområdet (t.ex. omfattning av förändring till följd av mänsklig påverkan),
- b) D6C3 bedöms i förhållande till den totala naturliga omfattningen av varje bedömd bentisk livsmiljötyp.

3. Fysisk förlust ska avse en bestående förändring av havsbotten som har varat eller förväntas vara under två rapporteringsperioder (12 år) eller mer.

4. Fysisk störning ska avse en förändring av havsbotten från vilken denna kan återhämta sig om den verksamhet som orsakar belastningen upphör.

5. För D6C3: artsammansättning ska avse den lägsta möjliga taxonomiska nivå som är lämplig för bedömningen.

Måttenheter för kriterierna:

- D6C1: Omfattning av bedömningsområdet som är fysiskt förlorad, i kvadratkilometer (km²).
- D6C2: Omfattning av bedömningsområdet som är fysiskt störd, i kvadratkilometer (km²).
- D6C3: Omfattning av varje livsmiljötyp som påverkas negativt, uttryckt i kvadratkilometer (km²) eller som procentandel av livsmiljöns totala naturliga omfattning i bedömningsområdet.

Deskriptor 7

En bestående förändring av de hydrografiska villkoren påverkar inte de marina ekosystemen på ett negativt sätt

Relevant belastning: Fysisk förlust (på grund av bestående förändring av havsbottens substrat eller havsbottens morfologi eller på grund av utvinning av material från havsbotten); ändringar av hydrologiska förhållanden.

Kriterier, inklusive kriterikomponenter, och metodstandarder

Kriterikomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Hydrografiska förändringar på havsbotten och i vattenpelaren (inklusive tidvattensområden).	D7C1 – Sekundärt: Rumslig omfattning och fördelning av en bestående förändring av hydrografiska förhållanden (t.ex. förändringar i vågaktivitet, strömmar, salthalt och temperatur) på havsbotten och i vattenpelaren, i synnerhet förenad med fysisk förlust (!) av naturlig havsbotten.	<i>Bedömningskala:</i> Den som används för bedömning av de motsvarande bentiska huvudsakliga livsmiljötyperna enligt deskriptorerna 1 och 6. <i>Användning av kriterier:</i>
Bentiska huvudsakliga livsmiljötyper eller andra livsmiljötyper, enligt användningen för deskriptorerna 1 och 6.	D7C2 – Sekundärt: Rumslig omfattning av varje bentisk livsmiljötyp som påverkas negativt (fysiska och hydrografiska egenskaper och associerade biologiska samhällen) på grund av en bestående förändring av hydrografiska förhållanden.	Resultaten av bedömningen av kriteriet D7C1 (fördelning och en uppskattning av omfattningen av hydrografiska förändringar) ska användas för att bedöma kriteriet D7C2.

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
	Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för de negativa effekterna av bestående förändringar av hydrografiska förhållanden, genom regionalt eller delregionalt samarbete.	Resultaten av bedömningen av kriteriet D7C2 (en uppskattning av omfattningen av negativa effekter per livsmiljötyp inom varje bedömningsområde) ska bidra till bedömningen av kriteriet D6C5.

(¹) Fysisk förlust ska tolkas som i punkt 3 i specifikationerna till deskriptor 6.

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

1. Metoder för övervakning och bedömning:

- a) Övervakningen ska inriktas på förändringar som har samband med utbyggnad av infrastruktur, antingen vid kusten eller ute till havs.
- b) Hydrodynamiska modeller för miljökonsekvensbeskrivning som har validerats med fältmätningar eller andra lämpliga informationskällor ska, när så krävs, användas för att bedöma omfattningen av effekterna av varje utbyggnad av infrastruktur.
- c) För kustvatten: hydromorfologiska data och relevanta bedömningar enligt direktiv 2000/60/EG ska användas.

2. Vad gäller metoderna för bedömning, ska data sammanställas så att

- a) D7C1 bedöms i förhållande till den totala naturliga omfattningen av alla livsmiljöer inom utvärderingsområdet,
- b) D7C2 bedöms i förhållande till den totala naturliga omfattningen av varje bedömd bentisk livsmiljötyp.

Måttenheter för kriterierna:

- D7C1: Omfattning av bedömningsområdet som är hydrografiskt förändrat, uttryckt i kvadratkilometer (km²).
- D7C2: Omfattning av varje livsmiljötyp som påverkas negativt, uttryckt i kvadratkilometer (km²) eller som procentandel av livsmiljöns totala naturliga omfattning i bedömningsområdet.

Deskriptor 8

Koncentrationen av främmande ämnen håller sig på nivåer som inte ger upphov till förorenings-effekter

Relevant belastning: Tillförsel av andra ämnen (t.ex. syntetiska ämnen, icke syntetiska ämnen, radionuklider).

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
(1) Inom kust- och territorialvatten: a) Främmande ämnen väljs ut i enlighet med direktiv 2000/60/EG: i) Främmande ämnen för vilka miljö-kvalitetsnormer fastställs i del A i bilaga I till direktiv 2008/105/EG. ii) Särskilda förorenande ämnen i avrinningsområden enligt bilaga VIII till direktiv 2000/60/EG i kustvatten.	D8C1 – Primärt: Inom kust- och territorialvattnen överskrider halterna av främmande ämnen inte följande tröskelvärden: a) För främmande ämnen som anges i punkt 1 a i kriteriekomponenterna, de värden som bestämts i enlighet med direktiv 2000/60/EG.	Bedömningskala: — Inom kust- och territorialvatten, användning enligt direktiv 2000/60/EG. — Utanför territorialvattnen, delområden av regionen eller delregionen, vid behov delade av nationsgränser.

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
<p>b) Ytterligare främmande ämnen, om relevant, t.ex. från havsbaserade källor, som inte redan har identifierats enligt led a och som kan ge upphov till föroreningseffekter i regionen eller delregionen. Medlemsstaterna ska upprätta denna förteckning över främmande ämnen genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p> <p>(2) Utanför territorialvattnen:</p> <p>a) De främmande ämnen som beaktas i punkt 1, där dessa fortfarande kan ge upphov till föroreningseffekter.</p> <p>b) Ytterligare främmande ämnen om relevant, som inte redan har identifierats enligt punkt 2 a och som kan ge upphov till föroreningseffekter i regionen eller delregionen. Medlemsstaterna ska upprätta denna förteckning över främmande ämnen genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	<p>b) När främmande ämnen under led a mäts i en matris för vilken inget värde har bestämts enligt direktiv 2000/60/EG, koncentrationen av dessa främmande ämnen i den matris som medlemsstaterna bestämt genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p> <p>c) För ytterligare främmande ämnen som väljs under punkt 1 b i kriteriekomponenterna, de koncentrationer i en viss matris (vatten, sediment eller biota) som kan ge upphov till föroreningseffekter. Medlemsstaterna ska bestämma dessa koncentrationer genom regionalt eller delregionalt samarbete, med beaktande av deras tillämpning inom och utanför kust- och territorialvattnen.</p> <p>Utanför kust- och territorialvattnen överskrider halterna av främmande ämnen inte följande tröskelvärden:</p> <p>a) För främmande ämnen som väljs under punkt 2 a i kriteriekomponenterna, de värden som tillämpas inom kust- och territorialvattnen.</p> <p>b) För främmande ämnen som väljs under punkt 2 b i kriteriekomponenterna, de koncentrationer i en viss matris (vatten, sediment eller biota) som kan ge upphov till föroreningseffekter. Medlemsstaterna ska bestämma dessa koncentrationer genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	<p><i>Användning av kriterier:</i></p> <p>Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande:</p> <p>a) För varje främmande ämne enligt kriterium D8C1, dess koncentration, använd matris (vatten, sediment eller biota), huruvida tröskelvärdena har följts, och andelen bedömda främmande ämnen som uppnått tröskelvärdena, med separat angivande av ämnen som uppträder som allmänt förekommande långlivade, bioackumulerande och toxiska ämnen (allmänt förekommande PBT-ämnen) som avses i artikel 8a.1 a i direktiv 2008/105/EG.</p> <p>b) För varje art som bedöms enligt kriterium D8C2, en uppskattning av hur stor andel av dess population inom bedömningsområdet som påverkas negativt.</p> <p>c) För varje livsmiljö som bedöms enligt kriterium D8C2, en uppskattning av hur stor del inom bedömningsområdet som påverkas negativt.</p> <p>Användningen av kriteriet D8C2 vid den samlade bedömningen av god miljöstatus för deskriptor 8 ska överenskommas på regional eller delregional nivå.</p> <p>Resultaten av bedömningen av kriteriet D8C2 ska bidra till bedömningar under deskriptorerna 1 och 6, när så är lämpligt.</p>
<p>Livsmiljöer och arter som hotas av främmande ämnen.</p> <p>Medlemsstaterna ska upprätta förteckningen över arter, och relevanta vävnader som ska bedömas, och livsmiljöer, genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	<p>D8C2 – Sekundärt:</p> <p>Arternas hälsa och livsmiljöernas tillstånd (t.ex. deras artsammansättning och relativa abundans på platser med kronisk förorening) påverkas inte negativt på grund av främmande ämnen, inklusive kumulativa och synergistiska effekter.</p> <p>Medlemsstaterna ska ange dessa negativa effekter och deras tröskelvärden genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	
<p>Betydande akuta föroreningshändelser som involverar förorenande ämnen enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG ⁽¹⁾, inklusive råolja och liknande ämnen.</p>	<p>D8C3 – Primärt:</p> <p>Den rumsliga omfattningen och varaktigheten av betydande akuta föroreningshändelser minimeras.</p>	<p><i>Bedömningskala:</i></p> <p>Regional eller delregional nivå, vid behov delade av nationsgränser.</p>

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
		<p><i>Användning av kriterier:</i></p> <p>Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande:</p> <p>— En uppskattning av den totala rumsliga omfattningen av betydande akuta föroreningshändelser och deras fördelning och totala varaktighet för varje år.</p> <p>Detta kriterium ska användas som grund för att starta bedömning av kriteriet D8C4.</p>
<p>Arter i artgrupperna, enligt förteckningen i tabell 1 i del II, och bentiska huvudsakliga livsmiljötyper, enligt förteckningen i tabell 2 i del II.</p>	<p>D8C4 – Sekundärt: (ska användas när en betydande akut föroreningshändelse har inträffat):</p> <p>De negativa effekterna av betydande akuta föroreningshändelser på arternas hälsa och livsmiljöernas tillstånd (t.ex. artsammansättning och relativ abundans) minimeras och, om möjligt, elimineras.</p>	<p><i>Bedömningskala:</i></p> <p>Den som används för bedömning av artgrupperna eller de bentiska huvudsakliga livsmiljötyperna enligt deskriptorerna 1 och 6.</p> <p><i>Användning av kriterier:</i></p> <p>Resultaten av bedömningen av kriteriet D8C4 ska, om de kumulativa rumsliga och tidsmässiga konsekvenserna är betydande, bidra till bedömningarna inom ramen för deskriptorerna 1 och 6 genom</p> <p>a) en uppskattning av hur stor mängd av varje art som påverkas negativt,</p> <p>b) en uppskattning av omfattningen av varje huvudsaklig livsmiljötyp som påverkas negativt.</p> <p>Användningen av kriteriet D8C4 vid den samlade bedömningen av god miljöstatus för deskriptor 8 ska överenskommas på regional eller delregional nivå.</p>

(⁴) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och om införande av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

1. För kriteriekomponenter under D8C1 ska valet under punkterna 1 b och 2 b av ytterligare främmande ämnen som kan ge upphov till föroreningseffekter grundas på en riskbedömning. För dessa främmande ämnen ska den matris och de tröskelvärden som används för bedömningen vara representativa för de mest känsliga arterna och spridningsvägarna, inklusive hälsorisker för människor genom exponering via näringskedjan.
2. Tillämpning av detta beslut:
 - a) Kriterium D8C1: För bedömningen av främmande ämnen i kust- och territorialvatten ska medlemsstaterna övervaka främmande ämnen i enlighet med kraven i direktiv 2000/60/EG och de bedömningar som görs enligt det direktivet ska användas om de är tillgängliga. Information om de vägar (atmosfäriska, land- eller havsbaserade) genom vilka främmande ämnen når den marina miljön ska samlas in, när så är möjligt.
 - b) Kriterierna D8C2 och D8C4: Biomarkörer eller populationens demografiska egenskaper (t.ex. fruktsamhet, överlevnad och dödlighet samt reproduktionsförmåga) kan vara relevanta för att bedöma hälsoeffekterna.
 - c) Kriterierna D8C3 och D8C4: Vid tillämpning av detta beslut ska övervakning beslutas efter behov när en akut förorening har inträffat, snarare än att vara en del av det löpande övervakningsprogrammet enligt artikel 11 i direktiv 2008/56/EG.
 - d) Kriterium D8C3: Medlemsstaterna ska identifiera källan till betydande akuta föroreningshändelser, när så är möjligt. De kan använda Europeiska sjösäkerhetsbyråns satellitövervakningssystem för detta ändamål.

3. Främmande ämnen ska hänföra sig till enskilda ämnen eller grupper av ämnen. För att få enhetlighet i rapporteringen ska grupperingen av ämnen överenskommas på unionsnivå.
4. Artsammansättning ska avse den lägsta möjliga taxonomiska nivå som är lämplig för bedömningen.

Måttenheter för kriterierna:

- D8C1: Koncentrationer av främmande ämnen i mikrogram per liter ($\mu\text{g/l}$) för vatten, i mikrogram per kilo ($\mu\text{g/kg}$) torrsvikt för sediment och i mikrogram per kilo ($\mu\text{g/kg}$) våtvikt för biota.
- D8C2: Abundans (antal individer eller andra lämpliga enheter som överenskommit på regional eller delregional nivå) per art som påverkas. Omfattning i kvadratkilometer (km^2) per huvudsaklig livsmiljötyp som påverkas.
- D8C3: Varaktighet i dagar och rumslik omfattning i kvadratkilometer (km^2) av betydande akuta föroreningshändelser per år.
- D8C4: Abundans (antal individer eller andra lämpliga enheter som överenskommit på regional eller delregional nivå) per art som påverkas. Omfattning i kvadratkilometer (km^2) per huvudsaklig livsmiljötyp som påverkas.

Deskriptor 9

Främmande ämnen i fisk och andra marina livsmedel överskrider inte de nivåer som fastställs i unionslagstiftningen eller andra tillämpliga normer

Relevant belastning: Tillförsel av farliga ämnen.

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
<p>Främmande ämnen som förtecknas i kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006.</p> <p>Vid tillämpning av detta beslut får medlemsstaterna besluta att inte beakta främmande ämnen som förtecknas i förordning (EG) nr 1881/2006 om det är motiverat på grundval av en riskbedömning.</p> <p>Medlemsstaterna får bedöma ytterligare främmande ämnen som inte tas upp i förordning (EG) nr 1881/2006. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över dessa ytterligare främmande ämnen genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p> <p>Medlemsstaterna ska upprätta förteckningen över arter, och relevanta vävnader som ska bedömas, i enlighet med de villkor som fastställs under <i>specifikationer</i>. De får samarbeta på regional eller delregional nivå för att upprätta förteckningen över arter och vävnader.</p>	<p>D9C1 – Primärt:</p> <p>Halten av främmande ämnen i ätliga vävnader (muskel, lever, rom, kött eller andra mjukdelar, beroende på vad som är lämpligt) av marina livsmedel (inklusive fiskar, kräftdjur, blötdjur, tagghudingar, alger och andra vattenväxter) som fångats eller skördats i naturen (ej inbegripet fisk från vattenbruk) överstiger inte,</p> <p>a) för främmande ämnen som förtecknas i förordning (EG) nr 1881/2006, de gränsvärden som fastställs i den förordningen, vilka även utgör tröskelvärdena för tillämpningen av detta beslut,</p> <p>b) för ytterligare främmande ämnen som inte förtecknas i förordning (EG) nr 1881/2006, tröskelvärden som medlemsstaterna ska sätta genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	<p><i>Bedömningskala:</i></p> <p>Fångst- eller produktionsområde i enlighet med artikel 38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1379/2013 ⁽¹⁾.</p> <p><i>Användning av kriterier:</i></p> <p>Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — För varje främmande ämne, dess koncentration i marina livsmedel, vilken matris som använts (art och vävnad), om de fastställda tröskelvärdena har följts, och andelen av främmande ämnen som bedömts och som har uppfyllt sina tröskelvärden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

1. När medlemsstaterna upprättar förteckningen över arter som ska användas under D9C1 ska arten
 - a) vara relevant för den berörda marina regionen eller delregionen,
 - b) omfattas av förordning (EG) nr 1881/2006,

- c) lämpa sig för de främmande ämnen som bedöms,
- d) vara bland de mest konsumerade i den medlemsstaten eller de mest fångade eller skördade för konsumtionsändamål.
2. Överskridande av det värde som bestämts för ett främmande ämne ska leda till efterföljande övervakning för att fastställa om föroreningen kvarstår i det område och i de arter som omfattats av provtagningen. Övervakningen ska fortsätta till dess att det finns tillräckliga belägg för att det inte längre finns någon risk för överskridande.
3. Vid tillämpning av detta beslut ska provtagning för bedömningen av maximinivåer för främmande ämnen utföras i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ⁽¹⁾ och i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 589/2014 ⁽²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 333/2007 ⁽³⁾.
4. Inom varje region eller delregion ska medlemsstaterna säkerställa att den tidsmässiga och geografiska omfattningen av provtagningen är tillräcklig för att ge ett representativt urval av de specificerade främmande ämnena i marina livsmedel i den marina regionen eller delregionen.

Mättenheter för kriterierna:

— D9C1: Koncentrationer av främmande ämnen i de enheter som anges i bilagan till förordning (EG) nr 1881/2006.

Deskriptor 10

Egenskaper hos och mängder av marint skräp förorsakar inga skador på kustmiljön och den marina miljön

Relevant belastning: Tillförsel av skräp.

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Skräp (utom mikrokräp), klassificerat i följande kategorier ⁽¹⁾ : material av syntetiska polymerer (plast), gummi, tyg/textil, papper/kartong, behandlat/bearbetat trä, metall, glas/keramik, kemikalier, odefinierat, och livsmedelsavfall. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare underkategorier.	D10C1 – Primärt: Sammanfattning, mängd och rumslig fördelning av skräp längs kusterna, i vattnets ytskikt och på havsbotten ligger på nivåer som inte orsakar skador på kust- och havsmiljön. Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för dessa nivåer genom samarbete på unionsnivå, med beaktande av regionala och delregionala särdrag.	<i>Bedömningskala:</i> Delområden av regionen eller delregionen, vid behov delade av nationsgränser. <i>Användning av kriterier:</i> Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges separat för varje kriterium och varje bedömt område, enligt följande: a) Resultaten för varje kriterium (mängden skräp eller mikrokräp per kategori) och dess fördelning per miljötyp som används under D10C1 och D10C2 och om de beslutade tröskelvärdena följs.
Mikrokräp (partiklar < 5 mm), klassificerat i kategorierna "syntetiska polymerer (plast) material" och "övrigt".	D10C2 – Primärt: Sammanfattning, mängd och rumslig fördelning för mikrokräp längs kusterna, i vattnets ytskikt och i havsbottens sediment ligger på nivåer som inte orsakar skador på kust- och havsmiljön.	b) Resultaten för D10C3 (mängden skräp och mikrokräp per kategori och art) och om de beslutadetröskelvärdena följs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 589/2014 av den 2 juni 2014 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halter av dioxiner, dioxinlika PCB och icke-dioxinlika PCB i vissa livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 252/2012 (EUT L 164, 3.6.2014, s. 18).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 333/2007 av den 28 mars 2007 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av bly, kadmium, kvicksilver, oorganiskt tenn, 3-MCPD och bens(a)pyren i livsmedel (EUT L 88, 29.3.2007, s. 29).

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
	Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för dessa nivåer genom samarbete på unionsnivå, med beaktande av regionala och delregionala särdrag.	Användningen av kriterierna D10C1, D10C2 och D10C3 vid den samlade bedömningen av god miljöstatus för deskriptor 10 ska överenskommas på unionsnivå.
Skräp och mikrokräp som klassificeras i kategorierna "syntetiska polymerer (plast)" och "övrigt", bedömda i någon art i följande grupper: Fåglar, däggdjur, reptiler, fiskar eller ryggradslösa djur. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över arter som ska bedömas genom regionalt eller delregionalt samarbete.	D10C3 – Sekundärt: Mängden skräp och mikrokräp som förtärs av marina djur ligger på en nivå så att inte hälsan hos de berörda arterna påverkas negativt. Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för dessa nivåer genom regionalt eller delregionalt samarbete.	Resultaten av kriterium D10C3 ska också bidra till bedömningar under deskriptor 1, vid behov.
Arter av fåglar, däggdjur, reptiler, fiskar eller ryggradslösa djur som utsätts för en risk på grund av skräp. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över arter som ska bedömas genom regionalt eller delregionalt samarbete.	D10C4 – Sekundärt: Antalet individer av varje art som påverkas negativt på grund av skräp, till exempel genom insnärjning, andra typer av skador eller dödlighet, eller av hälsoeffekter. Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för de negativa effekterna av skräp genom regionalt eller delregionalt samarbete.	<i>Bedömningskala:</i> Den som används för bedömning av artgruppen under deskriptor 1. <i>Användning av kriterier:</i> Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande: — För varje art som bedöms enligt kriterium D10C4, en uppskattning av antalet individer inom bedömningsområdet som har påverkas negativt. Användningen av kriteriet D10C4 vid den samlade bedömningen av god miljöstatus för deskriptor 10 ska överenskommas på unionsnivå. Resultaten av detta kriterium ska också bidra till bedömningar under deskriptor 1, vid behov.

(1) Detta är "Nivå 1 – Material" ("Level 1 – Materials") i förteckningen över kategorier av skräp från gemensamma forskningscentrumets vägledning om övervakning av marint avfall i europeiska hav (Guidance on Monitoring of marine litter in European seas, 2013, ISBN 978-92-79-32709-4). I huvudförteckningen (Master List of Categories of Litter Items) anges vad som ingår i varje kategori: kemikalier är t.ex. paraffin, vax, olja och tjära.

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

1. För D10C1: Skräp ska övervakas längs kusten och kan dessutom övervakas i vattenpelarens ytskikt och på havsbotten. Information om källan till och spridningsvägen för skräp ska samlas in, när detta är möjligt:
2. För D10C2: Mikrokräp ska övervakas i vattenpelarens ytskikt och i havsbottens sediment och kan dessutom övervakas längs kusten. Mikrokräp ska övervakas på ett sätt som kan relateras till punktkällor för tillförsel (såsom hamnar, fritidsbåthamnar, avloppsreningsverk, dagvatten), när detta är möjligt.
3. För D10C3 och D10C4: Övervakningen kan baseras på oförutsedda förekomster (t.ex. strandade döda djur, insnärjda djur från häckningskolonier, påverkade individer per undersökning).

Måttenheter för kriterierna:

- D10C1: Mängd skräp per kategori i antal föremål
 - per 100 meter (m) längs kusten,
 - per kvadratkilometer (km²) för vattenpelarens ytskikt och havsbotten.

- D10C2: Mängd mikrokräp per kategori i antal föremål och vikt i gram (g):
 - per kvadratmeter (km²) för vattenpelarens ytskikt,
 - per kilogram (torrvikt) (kg) av sediment för kusten och för havsbotten.
- D10C3: Mängd skräp/mikroskräp i gram (g) och antal föremål per individ för varje art i förhållande till storleken (vikt eller längd, beroende på vad som är lämpligt) på den individ som provtagningen utförts på.
- D10C4: Antalet individer som påverkas (letalt, subletalt) per art.

Deskriptor 11

Tillförsel av energi, inbegripet undervattensbuller, ligger på nivåer som inte påverkar den marina miljön på ett negativt sätt

Relevant belastning: Tillförsel av ljud från mänsklig verksamhet. Tillförsel av andra former av energi.

Kriterier, inklusive kriterikomponenter, och metodstandarder

Kriterikomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Impulsiva ljud i vatten från mänsklig verksamhet.	<p>D11C1 – Primärt:</p> <p>Den rumsliga fördelningen, den tidsmässiga varaktigheten och ljudstyrka av impulsiva ljudkällor från mänsklig verksamhet överskrider inte nivåer som negativt påverkar populationer av marina djur.</p> <p>Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för dessa nivåer genom samarbete på unionsnivå, med beaktande av regionala och delregionala särdrag.</p>	<p>Bedömningskala:</p> <p>Region, delregion eller delområden.</p> <p>Användning av kriterier:</p> <p>Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande:</p> <p>a) För D11C1, varaktigheten per kalenderår av impulsiva ljudkällor, deras tidsmässiga varaktighet och rumsliga utbredning inom året och bedömningsområdet, och huruvida de beslutade tröskelvärdena följs.</p>
Kontinuerliga lågfrekventa ljud i vatten från mänsklig verksamhet.	<p>D11C2 – Primärt:</p> <p>Den rumsliga fördelningen, den tidsmässiga varaktigheten och ljudstyrka av kontinuerligt lågfrekvent ljud från mänsklig verksamhet överskrider inte nivåer som negativt påverkar populationer av marina djur.</p> <p>Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för dessa nivåer genom samarbete på unionsnivå, med beaktande av regionala och delregionala särdrag.</p>	<p>b) För D11C2, årsmedelvärdet för ljudnivån, eller annat lämpligt tidsmått som överenskommit på regional eller delregional nivå, per ytenhet och dess rumsliga utbredning inom bedömningsområdet, och den omfattning (% , km²) av bedömningsområdet inom vilken de beslutade tröskelvärdena följs</p> <p>Användningen av kriterierna D11C1 och D11C2 vid bedömningen av god miljöstatus för deskriptor 11 ska överenskommas på unionsnivå.</p> <p>Resultaten av dessa kriterier ska också bidra till bedömningar inom ramen för deskriptor 1.</p>

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

1. För D11C1-övervakning:

- a) Rumslig upplösning: geografiska områden, vars former och ytor ska bestämmas på regional eller delregional nivå, på grundval av till exempel verksamheter som förtecknas i bilaga III till direktiv 2008/56/EG.
- b) Impulsiva ljud beskrivet som en monopolär energikälla uttryckt i enheten dB re 1µPa² s eller som en monopolär källa från noll till högsta ljudtrycksnivå uttryckt i enheten dB re 1µPa m, båda uppmätta över frekvensbandet 10 Hz till 10 kHz. Medlemsstaterna kan överväga andra specifika källor med högre frekvensband om effekter över en längre distans är relevanta.

2. För D11C2-övervakning:

Årsgenomsnittet, eller annat lämpligt mått som fastställts på regional eller delregional nivå, av ljudtrycket i kvadrat inom vart och ett av två tersband (en tredjedels oktavband), det ena centrerat vid 63 Hz och det andra vid 125 Hz, uttryckt som en ljudtrycksnivå i enheten dB re 1µPa, vid en lämplig rumslig upplösning i förhållande till trycket. Detta kan mätas direkt, eller beräknas med hjälp av modeller som gör det möjligt att interpolera mellan eller extrapolera från mätningar. Medlemsstaterna får också besluta, på regional eller delregional nivå, att övervaka ytterligare frekvensband.

Kriterier avseende andra former av energitillförsel (t.ex. termisk energi, elektromagnetiska fält och ljus) och kriterier avseende miljöpåverkan av buller är fortfarande föremål för ytterligare utveckling.

Måttenheter för kriterierna:

- D11C1: Antal dagar per kvartal (eller per månad om lämpligt) med impulsiva ljudkällor; Procentandel ytenheter eller omfattning i kvadratkilometer (km²) av bedömningsområdet med impulsiva ljudkällor årsvis.
- D11C2: Årsmedelvärde (eller annat tidsmått) för kontinuerlig ljudnivå per ytenhet. Procentandel eller omfattning i kvadratkilometer (km²) av bedömningsområdet med ljudnivåer som överskrider tröskelvärden.

DEL II

Kriterier och metodstandarder, specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning av grundläggande egenskaper och förhållanden och aktuellt miljötillstånd i marina vatten i enlighet med artikel 8.1 a i direktiv 2008/56/EG

Del II behandlar de deskriptorer som är kopplade till relevanta ekosystemrelaterade komponenter: artgrupper av fåglar, däggdjur, reptiler, fiskar och bläckfiskar (deskriptor 1), pelagiska livsmiljöer (deskriptor 1), bentiska livsmiljöer (deskriptorerna 1 och 6) och ekosystem, inklusive näringsvävar (deskriptorerna 1 och 4), enligt förteckningen i bilaga III till direktiv 2008/56/EG ⁽¹⁾.

Tema

Artgrupper av fåglar, däggdjur, reptiler, fiskar och bläckfiskar (deskriptor 1)

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Arter av fåglar, däggdjur, reptiler och icke kommersiellt utnyttjade fiskar och bläckfiskar som hotas av oavsiktliga bifångster i regionen eller delregionen. Medlemsstaterna ska upprätta förteckningen över arter genom regionalt eller delregionalt samarbete, i enlighet med de skyldigheter som fastställs i artikel 25.5 i förordning (EU) nr 1380/2013 för datainsamlingsverksamhet och med beaktande av artförteckningen i tabell 1D i bilagan till kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1251 ⁽¹⁾ .	D1C1 – Primärt: Dödligheten per art till följd av oavsiktliga bifångster ligger under nivåer som hotar arten, så att artens långsiktiga livskraft är säkerställd. Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för dödlighetstal till följd av oavsiktliga bifångster per art genom regionalt eller delregionalt samarbete.	Bedömningskala: Den som används för bedömning av motsvarande artgrupper under kriterierna D1C2–D1C5. Användning av kriterier: Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande: — Dödligheten per art och om denna följer det fastställda tröskelvärdet. Detta kriterium ska bidra till bedömningen av de motsvarande arterna enligt kriterium D1C2.

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 199/2008 får användas för insamling av relevanta fiskerirelaterade data inom ramen för deskriptorerna 1, 4 och 6.

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
<p>Artgrupper, enligt förteckningen i tabell 1 och om förekommande i regionen eller delregionen.</p> <p>Medlemsstaterna ska besluta om en uppsättning arter som är representativa för varje artgrupp och som valts ut i enlighet med de kriterier som anges i "Specifikationer för urvalet av arter och livsmiljöer", genom regionalt eller delregionalt samarbete. Dessa ska omfatta däggdjur och reptiler förtecknade i bilaga II till direktiv 92/43/EEG och får omfatta andra arter, till exempel sådana arter som anges i unionslagstiftning (andra bilagor till direktiv 92/43/EEG, direktiv 2009/147/EG eller genom förordning (EU) nr 1380/2013) och internationella avtal, till exempel regionala havskonventioner.</p>	<p>D1C2 – Primärt:</p> <p>Artens abundans är inte negativt påverkad av belastning från mänsklig verksamhet, och dess långsiktiga överlevnad är säkerställd.</p> <p>Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för varje art genom regionalt eller delregionalt samarbete, med beaktande av naturliga variationer i populationsstorleken och de dödlighetstal som kan härledas från D1C1, D8C4 och D10C4 och andra relevanta belastningar. För arter som omfattas av direktiv 92/43/EEG ska dessa värden överensstämma med de gynnsamma referensvärden för populationer (<i>Favourable Reference Population values</i>) som bestämts av berörda medlemsstater i enlighet med direktiv 92/43/EEG.</p>	<p><i>Bedömningskala:</i></p> <p>Ekologiskt relevanta skalor för varje artgrupp ska användas, enligt följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — För djupdykande tandvalar, bardvalar, djuphavsfiskar: region. — För fåglar och små tandvalar, pelagiska och demersala fiskar på kontinentalsockel: region eller delområden för Östersjön och Svarta havet, delregion för Nordostatlanten och Medelhavet. — För sälar, sköldpaddor, bläckfiskar: region eller delområden för Östersjön och Svarta havet, delregion för Nordostatlanten och Medelhavet. — För kustfiskar: delområden av regionen eller delregionen. — För kommersiellt utnyttjade fiskar och bläckfiskar: den som används under deskriptor 3.
	<p>D1C3 – Primärt för kommersiellt utnyttjade fiskar och bläckfiskar och sekundärt för andra arter:</p> <p>De demografiska egenskaperna för populationerna (t.ex. kroppsstorleks- eller åldersklassstruktur eller könsfördelning, fruktsamhet och överlevnadsfrekvens) inom arten tyder på en frisk population som inte är negativt påverkad av mänsklig verksamhet.</p> <p>Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för specificerade egenskaper hos varje art genom regionalt eller delregionalt samarbete, med beaktande av negativa effekter på deras hälsa från D8C2, D8C4 och andra relevanta belastningar.</p>	<p><i>Användning av kriterier:</i></p> <p>Status för varje art ska bedömas individuellt, på grundval av de kriterier som valts för användning, och dessa ska användas för att ange i vilken utsträckning god miljöstatus har uppnåtts för varje artgrupp för varje bedömt område, enligt följande:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) Bedömningarna ska ange värdet/värdena för varje kriterium som använts per art och huruvida dessa uppnår de fastställda tröskelvärdena. b) Den samlade statusen för arter som omfattas av direktiv 92/43/EEG ska tas fram med hjälp av den metod som föreskrivs i det direktivet. Den samlade statusen för kommersiellt utnyttjade arter ska bedömas enligt deskriptor 3. För andra arter ska den samlade statusen tas fram med hjälp av en metod som överenskommit på unionsnivå, med beaktande av regionala och lokala särdrag.
	<p>D1C4 – Primärt för arter som omfattas av bilagorna II, IV eller V till direktiv 92/43/EEG och sekundärt för andra arter:</p> <p>Artens utbredningsområde och, om tillämpligt, utbredningsmönster överensstämmer med rådande geomorfologiska, geografiska och klimatiska villkor.</p> <p>Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för varje art genom regionalt eller delregionalt samarbete. För arter som omfattas av direktiv 92/43/EEG ska dessa överensstämma med de gynnsamma referensvärden för utbredning (<i>Favourable Reference Range values</i>) som bestämts av berörda medlemsstater i enlighet med direktiv 92/43/EEG.</p>	<ol style="list-style-type: none"> c) Den samlade statusen för artgruppen ska tas fram med hjälp av en metod som överenskommit på unionsnivå, med beaktande av regionala och lokala särdrag.

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
	D1C5 – Primärt för arter som omfattas av bilagorna II, IV och V till direktiv 92/43/EEG och sekundärt för andra arter: Artens livsmiljö har den nödvändiga utsträckning och de förhållanden som krävs för att stödja de olika stadierna i artens livscykel.	

(¹) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1251 av den 12 juli 2016 om antagande av ett flerårigt unionsprogram för insamling, förvaltning och utnyttjande av data inom sektorerna för fiske och vattenbruk för perioden 2017–2019 (EUT L 207, 1.8.2016, s. 113).

Kriteriekomponenter

Tabell 1

Artgrupper (¹)

Ekosystemrelaterade komponenter	Artgrupper
Fåglar	Betande fåglar (arter som livnär sig på växter)
	Vadarfåglar
	Fåglar som söker föda vid vattenytan
	Fåglar som söker föda pelagiskt (i den fria vattenmassan)
	Fåglar som söker föda bentiskt (på botten och i bottensedimentet)
Däggdjur	Små tandvalar
	Djupdykande tandvalar
	Bardvalar
	Sälar
Reptiler	Sköldpaddor
Fiskar	Kustfisk
	Pelagisk fisk (fiskarter som lever i den fria vattenmassan)
	Demersal fisk (fiskarter som lever vid bottenarna)
	Djuphavsfisk
Bläckfisk	Bläckfisk i kustområden/på kontinentalsockel
	Djuphavsbläckfisk

(¹) Relevanta fiskerirelaterade data bör användas med tillämpning av förordning (EG) nr 199/2008.

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning med avseende på temat "Artgrupper av havsfåglar, däggdjur, reptiler, fiskar och bläckfiskar"

1. För D1C1 ska data lämnas per art och per verksamhetsgren för varje Ices-område, geografiskt delområde inom AKFM- eller FAO:s fiskeområden för den makaronesiska biogeografiska regionen, för att möjliggöra aggregering på relevant skala för de berörda arterna och för att identifiera de enskilda fisken och fiskeredskap som bidrar mest till oavsiktliga fångster för varje art.
2. Begreppet "kust-" ska förstås utifrån fysiska, hydrologiska och ekologiska parametrar och är inte begränsat till kustvatten enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2000/60/EG.
3. Arter kan bedömas på populationsnivå, om lämpligt.
4. När så är möjligt ska bedömningarna enligt direktiv 92/43/EEG, direktiv 2009/147/EG och förordning (EU) nr 1380/2013 användas vid tillämpningen av detta beslut:
 - a) För fåglar ska kriterierna D1C2 and D1C4 motsvara de kriterier för "populationsstorlek" och "karta över häckningsutbredning och utbredningsområdets storlek" som används för direktiv 2009/147/EG.
 - b) För däggdjur, reptiler och icke-kommersiella fiskar, de kriterier som är likvärdiga med dem som används inom ramen för direktiv 92/43/EEG enligt följande: D1C2 och D1C3 motsvarar begreppet "population", D1C4 motsvarar "utbredning" och D1C5 motsvarar "habitat för arten".
 - c) För kommersiellt utnyttjade fiskar och bläckfiskar ska bedömningar enligt deskriptor 3 användas för syftena under deskriptor 1, där kriteriet D3C2 används för D1C2 och kriteriet D3C3 för D1C3.
5. Bedömningar av de negativa effekterna av belastningar enligt kriterierna D1C1, D2C3, D3C1, D8C2, D8C4 och D10C4 samt bedömningar av belastningar enligt kriterierna D9C1, D10C3, D11C1 och D11C2, ska beaktas vid bedömningarna av arter under deskriptor 1.

Måttenheter för kriterierna:

— D1C2: Mängd (antal individer eller biomassa i ton (t)) per art.

Tema

Pelagiska livsmiljöer (i samband med deskriptor 1)

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
<p>Pelagiska huvudsakliga livsmiljötyper (varierande salthalt⁽¹⁾, kustvatten, på kontinentalsockel och i öppet hav/utanför kontinentalsockel), om de förekommer i regionen eller delregionen, och andra livsmiljötyper som avses i andra stycket.</p> <p>Medlemsstaterna kan, genom regionalt eller delregionalt samarbete, välja ytterligare livsmiljötyper i enlighet med de kriterier som anges i "Specifikationer för urvalet av arter och livsmiljöer".</p>	<p>D1C6 – Primärt:</p> <p>Tillståndet i livsmiljötypen, inklusive dess biotiska och abiotiska struktur och dess funktioner (t.ex. dess typiska artsammansättning och dessa arters relativa abundans, frånvaro av särskilt känsliga eller sårbara arter eller arter som tillhandahåller en viktig funktion, arternas storleksstruktur) är inte negativt påverkad till följd av mänskliga belastningar.</p> <p>Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för varje livsmiljötyp och säkerställa överensstämmelse med relaterade värden som bestämts under deskriptorerna 2, 5 och 8, genom regionalt eller delregionalt samarbete.</p>	<p>Bedömningskala:</p> <p>Delområden av regionen eller delregionen som används för bedömningar av bentiska huvudsakliga livsmiljötyper och som avspeglar biogeografiska skillnader i livsmiljötypens artsammansättning.</p> <p>Användning av kriterier:</p> <p>Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) Genom en uppskattning av andelen och omfattningen av varje bedömd livsmiljötyp som följer det beslutade tröskelvärdet. b) En förteckning över de huvudsakliga livsmiljötyper i bedömningsområdet som inte bedömdes.

⁽¹⁾ Används för situationer där flodmynningars påverkan sträcker sig längre än de vatten som betecknas som vatten i övergångszon enligt direktiv 2000/60/EG.

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning rörande temat "Pelagiska livsmiljöer"

1. Begreppet "kust-" ska förstås utifrån fysiska, hydrologiska och ekologiska parametrar och är inte begränsat till kustvatten enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2000/60/EG.
2. Bedömningar av negativa effekter av belastningar, bland annat enligt D2C3, D5C2, D5C3, D5C4, D7C1, D8C2 och D8C4, ska beaktas vid bedömningarna av pelagiska livsmiljöer under deskriptor 1.

Måttenheter för kriterierna:

- D1C6: Omfattning av livsmiljötypen som är negativt påverkad uttryckt i kvadratkilometer (km²) och som procentandel av livsmiljötypens totala omfattning.

Tema

Bentiska livsmiljöer (i samband med deskriptor 1 och 6)

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
---------------------	-----------	-----------------

Se del I i denna bilaga för kriterierna D6C1, D6C2 och D6C3

<p>Bentiska huvudsakliga livsmiljötyper enligt förteckningen i tabell 2 och om de förekommer i regionen eller delregionen, och andra livsmiljötyper som avses i andra stycket.</p> <p>Medlemsstaterna kan, genom regionalt eller delregionalt samarbete, välja ytterligare livsmiljötyper i enlighet med de kriterier som anges i "Specifikationer för urvalet av arter och livsmiljöer", vilka kan omfatta livsmiljötyper som anges i direktiv 92/43/EEG eller i internationella avtal, till exempel regionala havskonventioner, i följande syften:</p> <p>a) För bedömning av varje huvudsaklig livsmiljötyp enligt kriterium D6C5.</p> <p>b) För bedömning av dessa livsmiljötyper.</p> <p>En enda uppsättning av livsmiljötyper ska ligga till grund för bedömningar både av bentiska livsmiljöer under deskriptor 1 och av havsbottens integritet under deskriptor 6.</p>	<p>D6C4 – Primärt:</p> <p>Omfattningen av förlust av livsmiljötypen, till följd av mänskliga belastningar, överstiger inte en specificerad andel av livsmiljöns naturliga omfattning i bedömningsområdet.</p> <p>Medlemsstaterna ska fastställa den högsta tillåtna omfattningen av livsmiljöförlust som en andel av livsmiljötypens totala naturliga omfattning, genom samarbete på unionsnivå, med beaktande av regionala och delregionala särdrag.</p> <p>D6C5 – Primärt:</p> <p>Omfattningen av negativa effekter av mänskliga belastningar på livsmiljötypens tillstånd, inklusive ändring av dess biotiska och abiotiska struktur och dess funktioner (t.ex. typisk artsammansättning och dessa arters relativa abundans, frånvaro av särskilt känsliga eller ömtåliga arter eller arter som tillhandahåller en viktig funktion, arternas storleksstruktur), överstiger inte en viss andel av livsmiljötypens naturliga omfattning i bedömningsområdet</p>	<p><i>Bedömningskala:</i></p> <p>Delområden av regionen eller delregionen som avspeglar biogeografiska skillnader i den huvudsakliga livsmiljötypens artsammansättning.</p> <p><i>Användning av kriterier:</i></p> <p>En enda bedömning per livsmiljötyp, med hjälp av kriterierna D6C4 and D6C5, ska ligga till grund för bedömningar både av bentiska livsmiljöer inom ramen för deskriptor 1 och av havsbottens integritet inom ramen för deskriptor 6.</p> <p>Den utsträckning i vilken god miljöstatus har uppnåtts ska anges för varje bedömt område, enligt följande:</p> <p>a) För D6C4, en uppskattning av andelen och omfattningen av förlust per livsmiljötyp och om förlusten följer det beslutade värdet för omfattning</p> <p>b) För D6C5, en uppskattning av andelen och omfattningen av negativa effekter, inklusive andelen förlust enligt led a, per livsmiljötyp och om det fastställda värdet för omfattning följs.</p> <p>c) Livsmiljötypens samlade status, med användning av en metod som överenskommit på unionsnivå baserat på leden a och b, och en förteckning över huvudsakliga livsmiljötyper i bedömningsområdet som inte bedömdes.</p>
--	--	---

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
	<p>Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden för negativa effekter på tillståndet för varje livsmiljötyp och säkerställa överensstämmelse med relaterade värden som bestämts enligt deskriptorerna 2, 5, 6, 7 och 8, genom samarbete på unionsnivå, med beaktande av regionala eller delregionala särdrag.</p> <p>Medlemsstaterna ska fastställa den högsta tillåtna omfattningen av dessa negativa effekter som en andel av livsmiljötypens totala naturliga omfattning, genom samarbete på unionsnivå, med beaktande av regionala och delregionala särdrag.</p>	

Kriteriekomponenter

Tabell 2

Bentiska huvudsakliga livsmiljötyper inklusive de biologiska samhällen som förknippas med dem (relevanta för kriterierna under deskriptorerna 1 och 6), vilka motsvarar en eller flera livsmiljötyper enligt databasen EUNIS (European nature information system) klassificering av livsmiljöer⁽¹⁾. Uppdateringar av EUNIS-typerna ska avspeglas i de huvudsakliga livsmiljötyper som används vid tillämpningen av direktiv 2008/56/EG och detta beslut.

Ekosystemrelaterade komponenter	Huvudsakliga livsmiljötyper	Relevanta EUNIS-koder för livsmiljöer (version 2016)
Bentiska livsmiljöer	Litorala hårbottnar och biogena rev	MA1, MA2
	Litorala sediment	MA3, MA4, MA5, MA6
	Infralitorala hårbottnar och biogena rev	MB1, MB2
	Infralitorala grova sediment (grus, sten och block)	MB3
	Infralitorala blandade sediment	MB4
	Infralitoral sand	MB5
	Infralitoral silt och lera	MB6
	Cirkalitorala hårbottnar och biogena rev	MC1, MC2
	Cirkalitorala grova sediment (grus, sten och block)	MC3
	Cirkalitorala blandade sediment	MC4
	Cirkalitoral sand	MC5
	Cirkalitoral silt och lera	MC6
	Cirkalitorala hårbottnar och biogena rev i utsjön	MD1, MD2

Ekosystemrelaterade komponenter	Huvudsakliga livsmiljötyper	Relevanta EUNIS-koder för livsmiljöer (version 2016)
	Cirkalitorala grova sediment (grus, sten och block) i utsjön	MD3
	Cirkalitorala blandade sediment i utsjön	MD4
	Cirkalitoral sand i utsjön	MD5
	Cirkalitoral silt och lera i utsjön	MD6
	Övre batyala (?) (kontinentalbrant och kontinentalsluttning) hårbottenar och biogena rev	ME1, ME2
	Övre batyala (kontinentalbrant och kontinentalsluttning) sediment	ME3, ME4, ME5, ME6
	Nedre batyala (kontinentalbrant och kontinentalsluttning) hårbottenar och biogena rev	MF1, MF2
	Nedre batyala (kontinentalbrant och kontinentalsluttning) sediment	MF3, MF4, MF5, MF6
	Abyssal (djuphavsslätt)	MG1, MG2, MG3, MG4, MG5, MG6

(¹) Evans, D. (2016). *Revising the marine section of the EUNIS Habitat classification* – Rapport från ett seminarium om biologisk mångfald vid Europeiska miljöbyråns ämnescenter den 12 och 13 maj 2016, ETC/BD arbetsdokument nr A/2016.

(²) Om ej specifikt definierad i EUNIS-klassificeringen kan gränsen mellan övre och nedre batyal fastställas till ett visst djup.

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning rörande temat "Bentiska livsmiljöer"

- Status för varje livsmiljötyp ska bedömas med hjälp av bedömningar (till exempel undertyper av de huvudsakliga livsmiljötyperna) enligt direktiv 92/43/EEG och direktiv 2000/60/EG, när så är möjligt.
- Bedömningen av kriteriet D6C4 ska göras med hjälp av bedömningen enligt kriterium D6C1.
- Kriterierna D6C4 och D6C5 motsvarar kriterierna *utbredning/areal som täcks per livsmiljötyp inom utbredningsområdet och särskilda strukturer och funktioner* i direktiv 92/43/EEG.
- För D6C5 ska bedömningar av negativa effekter av belastningar, inklusive enligt kriterierna D2C3, D3C1, D3C2, D3C3, D5C4, D5C5, D5C6, D5C7, D5C8, D6C3, D7C2, D8C2 och D8C4, beaktas.
- För D6C5: artsammansättning ska avse den lägsta möjliga taxonomiska nivå som är lämplig för bedömningen.

Måttenheter för kriterierna:

- D6C4: Omfattning av livsmiljöförlust uttryckt i kvadratkilometer (km²) och som procentandel av livsmiljötypens totala omfattning.
- D6C5: Omfattning av livsmiljötypen som är negativt påverkad uttryckt i kvadratkilometer (km²) och som procentandel av livsmiljötypens totala omfattning.

Specifikationer för urvalet av arter och livsmiljöer med avseende på temana "Artgrupper av havsfåglar, däggdjur, reptiler, fiskar och bläckfiskar", "Pelagiska livsmiljöer" och "Bentiska livsmiljöer"

Urvalet av arter och livsmiljöer som ska pekas ut i de artgrupper och i de pelagiska och bentiska huvudsakliga livsmiljötyperna ska grundas på följande:

- Vetenskapliga kriterier (ekologisk relevans):
 - representativa för den ekosystemrelaterade komponenten (artgrupp eller huvudsaklig livsmiljötyp) och ekosystemfunktionen (t.ex. förbindelse mellan olika livsmiljöer och populationer, fullständighet och integritet hos viktiga livsmiljöer), som är relevanta för bedömningen av tillstånd/påverkan, t.ex. att de har en nyckelfunktion inom komponenten (t.ex. hög eller specifik biologisk mångfald, produktivitet, trofisk koppling, särskild resurs eller tjänst) eller särskilda egenskaper vad gäller livscykel (ålder och storlek vid förökning, livslängd, vandringsbeteende);

- b) relevanta för bedömningen av en viktig mänsklig belastning som ekosystemkomponenten exponeras för, då den är känslig för denna belastning och påverkas av den (sårbar) i bedömningsområdet;
- c) förekommer i tillräckligt antal eller tillräcklig omfattning i bedömningsområdet för att det ska gå att utforma en lämplig indikator för bedömning;
- d) den uppsättning arter eller livsmiljöer som väljs ut ska så långt som möjligt täcka hela skalan av ekosystemkomponentens ekologiska funktioner och de viktigaste belastningarna som komponenten är utsatt för;
- e) om arter i artgruppen är nära förknippade med en särskild huvudsaklig livsmiljötyp kan de inkluderas i denna livsmiljötyp för övervaknings- och bedömnings syften; i sådana fall ska arten inte tas med i bedömningen av artgruppen.
2. Praktiska tilläggsriterier (som inte får överordnas vetenskapliga kriterier):
- a) övervakning/teknisk genomförbarhet,
- b) övervakningskostnader,
- c) adekvata datatidsserier.

Det representativa urvalet av arter och livsmiljöer som ska bedömas är troligen specifikt för regionen eller delregionen, även om vissa arter kan förekomma i flera regioner eller delregioner.

Tema

Ekosystem, inbegripet näringsvävar (med anknytning till deskriptorerna 1 och 4)

Kriterier, inklusive kriteriekomponenter, och metodstandarder

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
Trofiska gilder (grupper) i ett ekosystem. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över trofiska gilder genom regionalt eller delregionalt samarbete.	D4C1 – Primärt: Den trofiska gildens mångfald (artsammansättning och arternas relativa abundans) är inte negativt påverkad till följd av mänskliga belastningar. Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden genom regionalt eller delregionalt samarbete.	<p><i>Bedömningsskala:</i></p> <p>Regional nivå för Östersjön och Svarta havet. Delregional nivå för Nordostatlantens och Medelhavet.</p> <p>Delområden kan användas där så är lämpligt.</p> <p><i>Användning av kriterier:</i></p> <p>När värdena inte hamnar inom tröskelvärdena kan det bli nödvändigt med ytterligare forskning och undersökningar för att förstå orsakerna.</p>
	D4C2 – Primärt: Balansen i total abundans mellan de trofiska gilderna är inte negativt påverkad till följd av mänskliga belastningar. Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden genom regionalt eller delregionalt samarbete.	
	D4C3 – Sekundärt: Individernas storleksfördelning inom den trofiska gilden är inte negativt påverkad till följd av mänskliga belastningar. Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden genom regionalt eller delregionalt samarbete.	

Kriteriekomponenter	Kriterier	Metodstandarder
	D4C4– Sekundärt (ska användas till stöd för kriterium D4C2 vid behov): Produktiviteten inom den trofiska gilden är inte negativt påverkad till följd av mänskliga belastningar. Medlemsstaterna ska bestämma tröskelvärden genom regionalt eller delregionalt samarbete.	

Specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning

1. Artsammansättning ska avse den lägsta möjliga taxonomiska nivå som är lämplig för bedömningen.
2. De trofiska gilder som valts ut enligt kriteriekomponenter bör beakta Ices förteckning över trofiska gilder ⁽¹⁾ och ska uppfylla följande villkor:
 - a) Omfatta minst tre trofiska gilder.
 - b) Två trofiska gilder ska utgöras av andra organismer än fisk.
 - c) Minst en trofisk gild ska utgöras av primärproducenter.
 - d) Helst vara representativa för minst toppen, mitten och botten av näringskedjan.

Måttenheter:

- D4C2: Total abundans (antal individer eller biomassa i ton (t)) för alla arter i den trofiska gilden.

⁽¹⁾ *Ices Advice* (2015) Book 1, *Ices special request advice*, publicerad den 20 mars 2015.